

Merenda

zahraje lidové písně z celého světa

Tento slogan se snažíme naplnit tím, že hrajeme od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k neznámým swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím. V současné době kapela patří k žádaným formacím tohoto typu na Tábořsku.

Hrajeme ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, foukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv). Jako stálí hosté s námi vystupují:

- Ivan Dalihod (5 strunné banjo) ze skupin Tercie a Starouš Band
- Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, zpěv) ze skupin Starouš Band a Street Band Dixie.

Merenda zahájila svoji činnost v roce 2012 a v současné době je vyhledávanou kapelou se stabilním okruhem zájmu pořadatelů i fanoušků. Mezi nejvýznamnější akce patří pravidelná veřejná vystupování na akcích či v lokalitách:

- Chýnov: restaurace Holešovna
- Dobronice u Bechyně: Rekreační středisko Lužnice
- Tábor: restaurace Na Bečvárně

Dobrou třetinu hudebních vystoupení ročně tvoří pozvánky na soukromé akce, nejčastěji jsou to narozeninové party kamarádů a příznivců kapely. Pravidelně hráváme i na několika firemních akcích.

Intro

V září roku 2011 se Petr Vobora (od nepaměti přezdívaný jako Vohrada) potkal s Pepou na akci Táborská setkání. A Pepa říkal: „Strejko, objevil jsem v Chýnově houslistu (Járu). Je na tom jako ty, asi 20 let nehrál a má do toho hroznou chuť. Tak někde sežeň basu a dáme se do toho.“

Vohrada o pár měsíců později vyhrával koledy s kolektivem dětí v Meziříčí na Táborsku při příležitosti rozsvěcení vánočního stromku na 1. Adventní neděli. Bylo to už potřetí. Po tomto vcelku úspěšném vystoupení dne 27.11.2011 zašel Vohrada za starostou Meziříčí a povídá: „Hele, starosto, dneska jsme s děckama odehráli už 3. koncert. Děti to baví a chtěli by hrát víc, než jen na Adventu. Ale potřebujeme trochu pomoci s nákupem hudebních nástrojů, případně aparatury. Šel bys do toho?“ Starosta vcelku souhlasil a zeptal se, čím by se začalo. „No přece basou!“, na to Vohrada. Nádherně modrý kontrabas Vohrada koupil 28.12.2011 v Plzni v prodejně hudebních nástrojů Houdek.

A tak se v lednu 2012 poprvé sešla Merenda na zkoušce v zasedací místnosti společnosti IIS, které byl Pepa spolumajitelem, v Bílkově ulici v Táboře. A tam Merenda zkouší dodnes. Kromě Vohrady, Pepy a Járy byli přizváni Fanda a Luboš (bývalí pracovní kolegové Vohrady a Pepy, a hlavně kamarádi).

Zakládající sestava:

1. Petr Vobora (Vohrada) – kontrabas, zpěv
2. Pepa Novotný – kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv
3. Jára Mládek – housle, zpěv
4. Fanda Zeman – kytarové banjo, zpěv
5. Luboš Bartáček – kytara, zpěv

Název kapely:

Kapela hrála až do svého 6. vystoupení bez názvu. Nicméně, cítili jsme potřebu náš soubor nějak pojmenovat. A tak jsme se obrátili do historie:

Vohrada s Pepou a Fandou už v minulosti spolu hráli. Bylo to před rokem 1989, když všichni tři pracovali v jednom státním podniku (Výpočetní středisko Tábor Vodních staveb Praha). Už tehdy v rámci občasných produkcí končili hudební sety (a navozovali přestávky) hudební legráckou na melodii „Už troubějí na horách jeleni...“, kde se zpívalo: „Svačina, svačina, svačina začíná“. A tuto srandičku jsme provozovali i nyní během našich prvních vystoupení. Pročež se logicky nabízelo, že se budeme jmenovat „Svačina“. Ale to odmítl Jára, protože Svačina se jmenuje jeho soused a nepřipadalo mu to příliš vhodné. Aby však Jára nebyl jen odmítavý, kreativně vložil slogan „Svačina“ do Googlu a jeden z prvních výsledků mu vzkázal: Svačina = italsky „Merenda“. A bylo rozhodnuto, všichni souhlasili. Tak nám strýček Google pomohl vymyslet název kapely.

Následně jsou pořadovými čísly označena všechna vystoupení, která kapela Merenda absolvovala od počátku roku 2012 až dodnes:

--- Rok 2022 (celkem 13 vystoupení)

141) 19.3.2022 – Tábor-Na Bečvárně

Událost: Pozvánka od provozovatele

Místo: restaurace Na Bečvárně v Táboře

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Ve středu zavolał Luboš, a prý že když byl minulý týden pracovně v Holandsku, jeho žena pilně organizovala 8. narozeniny jejich syna Olivera, a jako na potvoru to nějak naplánovala na tento pátek. Takže to vypadalo na Lubošovu neúčast, která by bývala naštěstí prošla, protože zbytek týmu se nahlásil.
- B. Před půl sedmou dorazili na Bečvárně Láďa s Vohradou – a byli poslední (tedy kromě Fandy, kterého cestou potkali na jordánské hrázi). Vešli do prakticky plné hospody a „pódium“ bylo ještě menší než obvykle, protože sloužilo i jako dřevník pro dnes opět pěkně výkonná kamna. A navíc, na pódium přibyla televize asi s dvoumetrovou uhlopříčkou. Vohradovi to připomnělo problematické časy v Novém Ráji, ale Pepa tento podivný hospodský vynález glosoval: „Domluvili jsme se s vrchním Slaminkou, že televize je dneska naladěná do A duru.“ Navíc jsme spolehlivě věděli, že TV před produkcí bude určitě vypnuto.
- C. Pan Slaminka nás jako obvykle před sedmou přivítal 6 prcky „Jégra“. Popravdě, objednal je Pepa k svému dnešnímu svátku, ale zatáhl to pan Slaminka, protože je taky Josef.
- D. Takže jsme připili Josefům na zdraví a v tu ránu dorazily ženy Mládkovy: Svatava a Dáša. V hospodě nebylo místo, takže jsme jim vytvořili improvizovaný posed u kapelního stolu.
- E. A najednou: světe div se, dorazil Luboš: A nebyl zdaleka sám. Za ním následovali jeho rodiče, pak žena Lenka s malým Oliverem (oslavencem) a maminka Lenky. To už začínala být prostorová katastrofa, protože si fakt neměli kam sednout. Musely se nosit zahradní židle z venku.
- F. Prostorového dohadování se Vohrada neúčastnil a raději došel pozdravit svého kamaráda a spoluhráče z Bolechu flétnistu Jirku Suka. Popíjel na baru se svojí přítelkyní Aničkou, která byla Vohradovi představena. Jenže brzy udeřila sedmá a pravidelný čtenář těchto zápisů už dávno ví, že „smlouva je smlouva.“
- G. Po úvodním songu se ozval moc pěkný potlesk a Vohrada všechny pozdravil a přivítal. A vyjmenoval všechny dobré důvody, proč by se zrovna dneska mohla konat dobrá párty...
 - a. Protože dnes bylo Pepíka, Vohrada popřál a nechal zatleskat Josefovi Slaminkovi – provoznímu Bečvárně
 - b. Dále se tleskalo našemu Pepíkovi
 - c. Znovu se tleskalo panu Slaminkovi, protože téměř přesně před rokem Bečvárně poprvé „otevřel“ (a rozhodně pozvedl)
 - d. A konečně Merendě, protože:
 - i. Naposled hrála přesně před 4 měsíci právě na Bečvárně
 - ii. Letos poprvé vystoupila
 - iii. A právě tímto prvním vystoupením v roce 2022 Merenda zahájila oslavy 10 let působení na hudební scéně (1. veřejné vystoupení se konalo 23.3.2012 – na oslavě 50tin Vohrady)
- H. Úvod vyšel báječně a nastavená atmosféra i narvaná hospoda slibovala dobrý start do letošní sezóny.
- I. Protože jsme delší dobu nehráli, úvodní 4 sety jsme dali podle ověřeného playlistu, abychom se dostali do formy. Popravdě, Vohradovi se zdálo, že kapela nešlapala úplně na 100% procent, ale bylo to přijatelné po 4 měsíční pauze. Ivan tuhle situaci

komentoval: "Merenda dlouho nehrála a jen zkoušela, takže nové songy ještě nemám zažité a ty staré už jsem zapomněl..."

- J. Do pátého setu jsme dnes zařadili úplné novinky (set 26: Stín, stín stará řeka, Růže kvetou dál, Starej pán, Noční chodci). A protože malý Oliver Bartáček měl dneska narozeniny, Luboš mu objednal song právě z tohoto setu. Tedy Vohrada vyhlásil narozeninové přání pro nejmenšího a nejmladšího účastníka dnešního mejdanu v podobě slavného songu od Gilberta Bécauda. Lidi zatleskali a zahráli jsme: Růže kvetou dál. Bylo to docela symbolické, což Vohrada po odehraném songu a následném pěkném potlesku okomentoval: „*Na koho jiného než osmileté děcko se hodí text: „...kdo jsi duše ctná a čistá“*“. Btw, s provedením 4 nových songů jsme byli spokojeni.
- K. Při jedné pauze si Vohrada dával cigárko s Ivanem a venku je oslovil týpek, který seděl u stolu vedle kapely společně s dalšími asi sedmi hodně mladými lidmi (odhadem kolem 25 let). Prý hrajeme moc pěkně a všem se jim to líbí.
- L. Song „Zuzana“ jsme věnovali dalšímu oslavenci, což byl Ivanův kamarád zvaný „Kapr“. Byl moc rád, když mu celá hospoda zatleskala. S tímhle songem se pojí veselá příhoda, protože Ivan to rozehrál v pekelně rychlém tempu. Když se přidal Jára, nešlo to stihnout a snažil se ho zpomalit. Nakonec jsme Ivana zkontrolovali, až když se přidala celá kapela. Fanda i Pepa se pak přiznali, že nestíhali hrát beglajt a jenom přiznávali první doby...
- M. Paní „Jane“, která si na konci přišla k Vohradovi pro kontakt, aby mohla navštěvovat naše další „narozeninová“ vystoupení, byla hlavní taneční aktérkou. V počtu tří tanečních párů organizovala country tance na improvizovaném parketu.
- N. Po 23. hodně jsme tradičními dvěma přídávky akci ukončili a v hospodě bylo pořád hodně lidí. Obdrželi jsme domluvený honorář 2 500 Kč. Pan Slamika byl spokojený. Na dotaz Vohrady, proč tu byl dneska sám, sdělil: „*Neměli jsme domluvené hlídání, takže manželka zůstala doma s tím, že já to dnes zvládnou sám. A myslím, že jsem to zvládl docela dobře.*“ My si to myslíme taky. Pan Slaminka to s celou Bečvárnou zvládá docela dobře...

142) 2.4.2022 – Tábor-CUT

Událost: Oslava šedesátin Vohrady

Místo: restaurace Univerzita (CUT)

Čas: 18:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan

Následuje popis událostí v den oslav 60. narozenin Vohrady, u kterého pochopitelně Merenda nemohla chybět. Celý příběh bude vyprávěn v „ich“ formě oslavence Vohrady.

Vohrada:

- Laskavého čtenáře zasvětim i do určitých rodinných detailů, včetně vystoupení rodinné kapely. V celém příběhu budu uvádět jména mých rodinných příslušníků a budu věřit, že se při čtení zápisu zorientujete.
- Kolem poledne z Prahy dorazil můj synovec Honza s přítelkou Ájou. Honza je kytarista v naší rodinné kapele, takže jsme ještě společně s dcerkou Aničkou dali necelou hodinku zkoušky (bez posledního člena skupiny: synka Ondry). Naše kapela má název: 4 Vohrady (hádejte proč). Šlo to dobře. Na poslední chvíli se Anička rozhodla, že bude zpívat song od Erica Claptona i při své hře na kytaru (původně měla jen zpívat). Takže jsme to párkrát jsme to zkusili a bylo to životné...
- Během zkoušky zavolal mi můj bratr „brašule Zdendůla“ a moc se omlouval, že dnes nemůže přijít, protože má covid. Dokonce už si na to i „nagrémoval“ boty. Bylo to fakt upřímné a bylo nám to oběma líto. Ale prý mu je fakt blbě. Popřál mi hezkou oslavu. Později Honza sdělil, že se na oslavu opravdu těšil. Prý hrozně dlouho a pečlivě pro mě vybíral dary, plánoval, jak se oblékne atd.

- Ve 13:45 odjezd do CUT. Honza v jeho autě vezl Áju a Aničku a všechny hudební krámy kromě kontrabasů. Já jsem jel s manželkou Pavlínkou naší Petunií (Škoda Fabia) a vezli jsme veškeré moje hudební vybavení
- Těsně před 14:00 jsme v Univerzitě potkali synka Ondru, který pomáhal vynášet krámy z aut. Začali jsme si připravovat hudební pódium. Paní provozní nás přivítala (byla velmi v pohodě) a telefonovala šéfovi, panu Filipovi, aby nás přišel nazvučit (samozřejmě ještě nebyl na místě). Když dorazil, prohlásil, že mikrofony musí donést Pisty (Martin Pistulka) a bude to až před čtvrtou.
- Asi hodinu jsme zkoušeli a všechno přešli. Těsně před 16:00, kdy už přicházeli první rodinní hosté, dorazil Pisty (i s tátou Petrem) a oba mi popřáli k 60. Pak jsme narychlo připravili a vyzkoušeli oba mikrofony: pro kytaru Aničky a na můj zpěv. Toto přizvučení byl dobrý nápad. Zvukovka vlastně probíhala, když už dorazila celá rodina.
- Trochu zmatky při usazení rodinných příslušníků. Nechtěl jsem dávat vizitky a spíš tomu nechat jistou přirozenost, ale opožděná zvukovka zabránila tomu, abych lidi směřoval, kam patří.
- Servírka měla donést aperitiv dle výběru hostů. Bylo trochu úsměvné, že nevěděla, jaké aperitivy může nabídnout a musela se dojít zeptat. Takže v čekacím čase jsem před rodinou omluvil svého brácha a přítomným sdělil, že za to všechno vlastně může Honza, který bratra donutil udělat si covid test. Honza to glosoval: „Kdybych ho nedonutil k testu, tak tu vlastně mohl sedět se čtyřicítkama horečkama a vesele roznášet covid...“
- Přednesl jsem projev:

Drazí.

Úvod svého proslovu jsem si odněkud vypůjčil. Je to asi takhle:

Dnes mám 111. narozeniny. Ale 111 let je příliš krátký čas na život s tak báječnými ... hobity. Neznám polovinu z vás tak, jak bych měl. A nemám rád polovinu z vás tak, jak si zasloužíte. A teď musím něco vyřídit. Dlouho jsem to odkládal. S lítostí oznamuji, že toto je...
Začátek naší dnešní oslavy.

Mnoho mých vrstevníků, spolužáků, kamarádů se škaredí při pomýšlení na oslavu svých 60. narozenin. Jako by se styděli za svůj věk a říkají, že není co slavit.

Já to tak nemám. Za svůj věk se rozhodně nestydím, vůbec mi nevadí a snažím se ho prožívat v plné vitalitě. A myslím, že se mi to daří...

Na úplný závěr si dovolím jednu myšlenku, kterou jsem nedávno někde vyčetl a moc se mi líbí. Autorem je Michal Viewegh, který je o 40 dnů mladší než já. Nedávno vyšla jeho nová kniha „Děravé paměti“ a v ní se objevuje tato myšlenka:

„Není třeba naříkat nad strništěm budoucnosti, když stodola minulosti je plná.“

Já tu stodolu nemám rozhodně tak plnou, jako Michal Viewegh, ale je dost plná nato, abych se za její obsah nemusel stydět.

Jak se říká, za úspěchem muže vždy stojí jeho žena. Tímto děkuji své ženě Pavlínce, která může za dosavadní moji vitalitu, svěžest a pohodové soužití.

Přeji vám hezkou zábavu.

- Následoval potlesk a já jsem dal Pavlínce polibek.
- Proběhla objednávka jídla a začali jsme nabírat časový skluz. Jedna jediná servírka opravdu nestíhala a jídlo donesli až po páté hodině.
- To už přicházeli další hosté. Jako první: Ivan. Hned po něm můj kolega z Bolechu, básák Petr Novotný. Postupně se natrousili hoši z Merendy, a i všichni očekávaní hosté. Tedy

kromě Kuby Smrčky, který se později omluvil, protože dnes dopoledne jim doma umřel pes.

- Další kolega z Bolechu, básák Láďa Bleha přišel se svojí paní Hanou, přinesli láhev vína a písemnou gratulaci. Paní Hana se, jako by omlouvala, že taky přišla...
- Pak dorazil Jirka Blafka a přinesl velkou těžkou a chrastící bednu. Až doma jsem zjistil, že obsahuje řemeslná piva (na Jirku trochu netradiční komodita, protože pivo nepije a vůbec mu nerozumí). Dozvěděl jsem se, že výběr konzultoval s mým zeťákem Honzou Zeleným. V balíčku byla i písemná gratulace, kterou vyráběla Eliška Blafková, a kde byla namalovaná podobizna „houby“ (tak mi říkají holky Blafkovy), neboli Mistra Yody.
- Zvolil jsem velmi špatné jídlo: ¼ kachny a měla být s oběma druhy zelí a variantami knedlíků (od ráda jsem nic nejedl a nepil alkohol). Přinesli strašidelné maso (kachna asi šla od Babiše z Vodňan pěšky do Tábora), trochu zelí a 5 houskových knedlíků. Obral jsem trochu masa a snědl 1 knedlík.
- V 17:30 naběhla rodinná kapela **4 Vohrady**. Předtím jsem Aničce řekl, že máme časový skluz a tedy, že vypustíme „Claptona“. Moc se netvářila, ale nakonec souhlasila. Pak jsem si to rozmyslel a při nástupu jsem jí sdělil, že toho Claptona („Tears in Heaven“) dáme. Anička mě trochu proklínala, protože už se nastavila jinak...
- Představil jsem protagonisty pořadí: Anička, Ondra a Honza. Současně omluvil nemocného Míšu (s kovidem) a sdělil, že tuto středu nás díky nemoci postavil do situace, kdy bylo potřeba rozebrat si jeho kytarové, ale hlavně pěvecké party.
 1. **Riders on the Storm**: uvedl jsem skladbu a trochu povídal o Morrisonovi. Toho Anička využila k soustředění. Úvodní sjezd Aničky byl brilantní. Celkově to vyšlo dobře, a tak úvod se skvěle povedl.
 2. **From the Beginning**: Představil jsem kapelu ELP a zmínil přínos Keitha Emersona moderní hudbě i spoluvynalezení syntezátoru MOOG. Docela se povedlo. Ondra zvládl své sólo dobře.
 3. **Scarborough Fair**: Ondra vypadl v obou částech, kde měl Honza sólo. Prý ho asi rozhodil ten nový prvek – kytarové sólo
 4. **Sergej Rachmaninov**: Ondra zahrál naprosto brilantně úvod ke slavnému „Preludiu cis moll pro klavír“, které Rachmaninov složil ve svých 19 letech. Sklidil obrovský aplaus.
 5. **Tears in Heaven**: Zmínil jsem, že budeme trochu improvizovat, což Honza doplnil: „Anička se dneska ráno dozvěděla, že bude zpívat...“ Vůbec to nebylo špatné, byť její zpěv zněl místy hluboko. Odmítala zpívat na mikrofon.
 6. **Living in the Past**: Vyšlo skvěle. Podle Pavlíanky to byla nejlepší píseň – taková příjemná a svižná.

- Skončili jsme skoro přesně v 18:00. Těsně po vystoupení zašel Fanda za Ondrou s dotazem, zda si ho pamatuje. Ondra přitakal – jednak z výletů INFORIS na hory, jednak z práce. Fanda velmi oceňoval výkon Ondry na piano.
- P. Novotný vysoce hodnotil, že sólově zpívám, a přitom hraju na basu. To on prý nezvládá a už se to nikdy nenaučí. Moc se mu líbilo naše rodinné vystoupení.
- Láďa Bleha a jeho paní též velmi chválil. Láďa prý Morrisona zná, má doma jeho desky.
- Dorazila chýnovská skupina: Mládkovi, Říhovi a (asi) sestra Svatavy. Předali mi hromadu darů, mj. i láhev medu, kterou prý Jitka vlastnoručně stáčela. A úžasný paličkovaný obraz modré basy s notovým pozadím.
- Pak se Merenda vyfotila s celou chýnovskou bandou.

- Mládenci z Merendy mi popřáli a donesli velmi fajnovou láhev hruškovice Williams.

- Ještě před produkcí Pepa naznačil, že u kapelního stolu je to jako U Suchánků. Takže jsem sáhl do futrálu značky Jack Daniels a nechal přinést 6 prázdných panáků. Lidi z obsluhy CUT dodrželi slovo a neprotestovali ohledně konzumace darovaných kořalek. Sotva jsme dopili, někam jsem odběhl a Pepa mě volal zpět: „Hele, strejko, vznikl tu takový nápad: že prý jako do druhé nohy...“ Uff. Celý den jsem nepil a skoro nejedl a pak v rozpětí dvou minut hned 2 panáky Jacka. A navíc před produkcí...
- Merenda spustila v 19:00, tedy hodinu po plánu. Přivítal jsem vlastně už plnou hospodu a poděkoval provoznímu Filipovi. A pak řekl, že Merenda letos slaví 10 let na scéně, takže všichni přítomní se stávají součástí naší krásné oslavy. Ozval se mohutný potlesk všech přítomných. Zcela úmyslně jsem nezmiňoval dnešní oslavu mých Vohradovin60.
- Naše první vystoupení v Univerzitě se slibně rozjíždělo a po každém songu se aplaudovalo. A jak ze směru rodinného, tak i ze směrů našich příznivců.
- O každé pauze jsem popadl tácek s kořalkou a panáky a vyrazil mezi lidi. Obešel jsem všechny přátele a známé, s každým ti tůknul a krátce pokecal.
- Jirkovi Blafkovi se líbila produkce Merendy a říkal, že prý hraju velmi zajímavou basovou linku do country hudby. Petr Novotný slíbil, že přijde na produkci Merendy na Bečvárně – tak se mu naše muzika líbila. Láďa Bleha i jeho paní velmi chválil produkci Merendy – prý hrajeme hudbu jejich mládí.
- Vedle kapely byl stůl s asi 10 lidmi, což byli příznivci kolem Jitky Toužimské a Irči Martínkové. Obě holky mi též popřály a daly pusy a omlouvaly se, že nevěděly o mé dnešní oslavě – což samozřejmě nemohly vědět.

- Dorazily mé 2 spolužačky: Jana Matyášová a Eva Dóková. Jejich obvyklý doprovod – můj nejlepší spolužák ze základky a gymplu Roman Kuchař – prý na poslední chvíli odřekl účast. Pozdravil jsem se s nimi a později přiběhl s táckem a kořalkou. Dali jsme si prcka a dostal jsem pusy. Holkám se moc líbilo, jak jsem zhubl. A taky jsme si slíbili účast na třídním srazu 60.
- Merenda skončila kolem půl dvanácté. Přestože jsme byli bez Ládi, i tak jsme zahráli tradiční 2 přídavky.

- Od stolu mé rodiny se ozývalo: „Ještě jednu...“ (Anička), anebo „Nemůžou...“ (Dan). A protože Merenda už toho fakt měla dost, nastoupili mladí... a Vohrada. Anička totiž vyhecovala rodinnou kapelu k přidavku.

- Jitka Říhová mi při odchodu sdělila, že mi to fakt moc sluší. Štěpán Čáp při odchodu asi 3x opakoval, že to bylo fakt dobrý a že se mu tady moc líbilo (přestože nic nepil).
- Kolem půlnoci bylo po všem. Po všem? Tak to ani náhodou. Když všichni vypadli, já se svými syny Danem a Ondrou, dcerou Aničkou a synovcem Honzou (+ jejich partnery) jsme u výčepu skoro 2 hodiny do sebe lámali jednoho medového Jacka Danielse za druhým. Nazítří jsem zjistil, že jsem jako jediný z této party neblil. Inu, dlouhodobé životní zkušenosti se počítají...

Poděkování: rodině, přátelům a Merendě:

Ahoj.

Děkuji všem z vás, kteří jste se zúčastnili nedávné oslavy mých šedesátin. Děkuji vám za krásné dary a příjemnou pohodu, kterou jste vaší přítomností vytvořili. Zdravím i všechny ostatní pozvané, kteří se z nejrůznějších důvodů bohužel nemohli dostavit.

Obrázky v příloze si dovoluji připomenout parádní atmosféru, kterou jsem s vámi zažil.

Opravdu si toho velmi vážím.

Všechny vás zdravím

Petr Vobora (60)

Láďa Bleha na zkoušce Bolechu (10.4.2022):

„Ty nemáš děkovat. To my bychom měli poděkovat, že se mohli zúčastnit tak příjemné akce. Moje paní původně vůbec nechtěla jít, a pak se jí nechtělo domů...“

„Vůbec jsem nevěděl, že tvoje rodinná kapela tam vystupovala úplně poprvé...“

143) 9.4.2022 – Chýnov-Na Holešovně

Událost: Jarní Holešovna

Místo: restaurace Na Holešovně v Chýnově

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Vohrada se už pár dní potýkal s nachlazením, takže odjížděl na akci trochu rozmrzelý a nebyl ve své kůži („byla mu velká“). Přesně v 17:30 ho naložil Láďa, který na akci vezl i svoji přítelku Peťu.
- B. Na Holešovnu dorazili před šestou, a když se už čtvrtý člověk zeptal, proč jsou tam tak brzy (postupně: Jára, Láďa Šalát, Medun, Pepa), Vohrada připustil časovou chybu v rozpisu a tím „zblbnul“ i Láďu. Byli na místě o půl hodiny dříve, než bylo třeba. Aspoň byla hromada času na přípravu a aklimatizaci, ale přesto Láďa ušetřil výtku Vohradovi. Skupina Luboše (+Fanda +Ivan) dorazila přesně v 18:30.
- C. Kolem 18:45 se na kapelním stole objevila první várka panáků. A taky předtucha, že dneska asi nebude tak plno, jak býváme zvyklí. A to prý proto, že jsme ještě nikdy nehráli na Holešovně v tomto období tak pozdě – tedy už v letním čase.
- D. Vohrada vyplatil honoráře za předchozí 2 akce (Bečvárnou a Univerzitu) a rozdělil mančaftu po 700 Kč. A hned bylo veseleji...
- E. Všichni už dávno víte, jak je to se smlouvami, takže jsme spustili přesně v sedm. Po úvodním songu Vohrada všechny přivítal asi takto:
 - a. Letos potřetí řekl, že Merenda slaví v tomto roce výročí 10 let na scéně a že všichni v hospodě se tak stávají součástí oslav tohoto krásného jubilea. A letos potřetí se po této řeči ozval velký potlesk.
 - b. Zazněla kontrolní otázka: „Po kolikáté dnes Merenda hraje na Holešovně?“ Nejbliž byla Dáša Mládková s číslem 16. Bylo to, přátelé, **poosmnácté**.
 - c. A ještě Vohrada přišla na mysl přivítací věta, kterou používá při uvádění Bolechu: „Užijte si s námi dnešní večer, protože my si ho s vámi užijeme zcela určitě“.
- F. Atmosféra byla skvělá a naše obavy o naplněnost hospody se brzy rozplynuly. Za chvíli bylo úplně narváno. Jak jsme si slíbili, kromě pecek při „votvíraku“ jsme začali hrát songy méně uváděné, jak si vždy přeje Jára. Méně hraný repce vybírali Jára s Pepou – tedy domácí bardi – a po čase se hrály pecky jako: Klokočí, Oranžový expres nebo Blues na cestu poslední. A šlo to dobře – myslím, že jsme po 10 letech ztratili zábrany a už si věříme v čemkoli, co jsme kdy v minulosti hráli.
- G. Dnes se na Holešovně poprvé objevili manželé Svobodovi, kteří vlastní v Chýnově kozí farmu a pořádají trhy, kde prodávají (nejen) kozí sýr. Vlastně se s Járou domlouvali, zda bychom nevymysleli koncert farmářských trhů doplněný produkcí Merendy. A taky mají na starosti místní svatyni, kde pořádají bohoslužby Církve bratrské. Ale tohle všechno Vohrada ví, protože jejich syn Šimon víc než rok bubnoval s kapelou MexWave a dodnes spolupracuje s Bolechem, tedy dvěma tělesy spojenými s Vohradou. Každopádně bylo zjevné, že Svobodovi si dnešní večer parádně užívali.
- H. Během večere, kdy se podávala teplá sekaná s rohlíkem a hořčicí, náš

kamarád Ladě Šalát obešel hospodu s buřinkou a vybíral „na kapelu“. Obsah buřinky pak předal Vohradovi. Když bylo po všem, společně se svědkem Fandou jsme napočítali rovných 3 850 Kč.

- I. Oficiálně jsme skončili jsem kolem 23:30, ale protože jsme byli v dobrém laufu a náladě, přemýšleli jsme, že ještě něco malého dovršíme podle nálady. Po přidavcích jsme tedy dali ještě jednu vypalovačku a Pepa navrhl: „Nevysereme se na to?“

Krásný moment:

Když byla zábava někde uprostřed, za Vohradou přišla Dáša Mládková se zajímavým sdělením. Prý se v sále právě teď nachází přesně 11 chýnovských Sokolek. Včetně paní Brokešové, která Sokolkám předcvičuje v letos dosaženém věku 80 let (!!!). Takže jsme si nachystali „Cizince na pobřeží“ a Vohrada skladbu věnoval paní Brokešové k jejím kulatinám i k jejímu stále aktivnímu životnímu přístupu. Když kapela dohrála, snad každý v hospodě došel osobně paní Brokešovou pozdravit. Ta byla dojatá doslova až k slzám a velmi děkovala kapele za toto věnování a krásnou vzpomínku.

Vtipné momenty:

- A. Když byl na stole už asi 4. panák, náhle přistoupil ke kapelnímu stolu Chýnovák Honza Pistulka a Pepa důrazně pobídl kapelu, aby povstala. S překvapením jsme učinili a Honza přednesl politickou řeč. Na jejím konci Vohrada převzal vyznamenání k 10 letům věrného vystupování Merendy Na Holešovně. Medaili „Za věrnost“ si Vohrada připnul na hrud'. Všichni jsme Honzovi potřásli pravicemi a zatleskali si.
- B. Pepa sdělil 2 milé vtipy:
 - a. Nebožtík Petr Kellner prý kdysi chytil zlatou rybku. A zeptal se jí: „Jaké ti mám splnit přání?“
 - b. Víte, jak se pozná muž pod pantoflem od obyčejného chlapa? Muž pod pantoflem se zeptá své ženy, zda může jít večer do hospody. Normální chlap se vůbec neptá, protože ví, že nesmí.
- C. Závěrečné loučení kapely s chýnovskými fanoušky kolem půlnoci bylo tentokrát časově náročnější než kdy jindy. Kapela pomalu balila, ale přitom mnoho lidí si chtělo s muzikanty sdělit své poslední dojmy, pozdravit se atd. Tak se stalo, že Vohrada si před kapelní stůl rozložil futrál a chystal si uložit basu, když v tu chvíli se dostal do milého zajetí několika odcházejících hostů (mj. Dáša Mládková, která po dnešním večírku omládla opět o pět let). No, a jak tam ten futrál dlouho ležel, Ivan se začal cítit nějak unaveně...

Vohrada s medailí „Za věrnost“

Merenda v plné síle po 10 letech na scéně

144) 6.5.2022 – Tábor-Na Bečvárně

Událost: Pozvánka od provozovatele

Místo: restaurace Na Bečvárně v Táboře

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Akce měla nadějně entrée: po rozeslání pozvánek Vohrada obdržel ve čtvrtek před vystoupením tento email:

Díky moc, snad se vměstnáme, včera už nešel zamluvit stůl, bude narváno 😊

J. Rolínková

- B. Na Bečvárně dorazil Vohrada s Láďou 18:15 a to už na místě byli: Pepa, Jára i Ivan. Kronikář dost dobře nechápe, proč si většina členů Merendy libuje v tom, být na místě produkce dlouho předem, anebo dokonce první. A proč se pak má čekat víc než půl

hodiny na začátek produkce. Takže logickým dopadem je např. situace, když jsme v jednu chvíli prakticky mlčky seděli s Járou u stolu, každý se svým mobilem v ruce. Jasný názor má v tomto Luboš. Sice jeho účast dnes nebyla úplně jasná, a tak Jára poslal Lubošovi SMS, zda přijde. Přesně v 18:50 Luboš vcházel do hospody – bez časových ztrát 😊.

C. Ještě předtím Pepa sdělil 2 zprávy:

- a. Pozměnil organizaci hracího prostoru. Totiž, v hospodě seděla parta pánů nad 60 s velkými pupky a vydatně se napájeli, sedíc u velkého stolu těsně před naším obvyklým „pódiem“. A Merenda měla hrát naproti v koutě u dveří. To Pepa správně odmítl a postavili jsme pódium na „našem“ místě. Ale bylo jasné, že pánové před námi začnou být hluční, až se napaří...
- b. Slíbil provoznímu Slaminkovi, že produkce skončí přesně v 23:00:00,0000 protože pan Slaminka dnes opět obsluhoval sám a prý se potřebuje vyspat na zítřejší další štaci. Jak se později ukáže, tohle bude problém...

D. Nakonec to s tou přeplněností hospody nebylo tak žhavé, protože velkou část prostoru obývali čím dál hlučnější pupkatí šedesátníci. A když jsme spustili, byly asi 3 stoly prázdné. Naštěstí dorazili i naši fanoušci, zejména chýnovská delegace „Mládků“, ke které se pak přidala i Jitka Říhová s manželem a někteří další. A zahlédli jsme i další tváře: parta kolem Irči Martínkové a Jany Rolínkové.

- E. Vohradu velmi potěšila návštěva jeho basového guru – učitele kontrabasů Zdeňka s jeho přítelkyní. Oba seděli na baru. A protože se dlouho neviděli, srdečně se pozdravili a dali si „letmou pusu“. A bylo jasné, že Vohrada u něho bude trávit většinu přestávek. Měli si totiž co říct...
- F. Začalo to dobře a byl důvod si domýšlet, že dnešní Bečvárna bude opět tak perfektní, jako 3x předtím. Jenže došlo na situaci, kdy jsme „nezadupali krysy, a tak z nich vyrostli sloni“ (pravidlo, které se učí na školení obchodníků). Začaly se nabalovat drobné a úplně nepodstatné problémy (krysy) a tyto se na konci produkce vyhroutily (takže vyrostli sloni). Co se vlastně stalo? Kronikář ví, že čtenář má raději pikantnosti ze zákulisí než informace

o tom, že se nic zvláštního nestalo a že jsme všichni vysmátí. Takže čtenářům prozradí, jak ten večer se mu jeho kolegové snažili otrávit život:

- a. **Pepa** je zvyklý celý život něco organizovat. A protože dneska slíbil panu Slaminkovi dodržet časový plán produkce (několikrát nám to předhodil), o přestávkách chodil po sále, vyháněl různě rozsazené muzikanty při klábosení se svými známými a nutil je k akci slovy „Dneska musíme skončit přesně (slíbil jsem to), tak ať něco odehrajeme.“ Lezl tím na nervy nejen hudebníkům, ale i jejich společníkům.
 - b. Tohle už tady dlouho nebylo: **Jára** asi po 2 hodinách produkce opět vyrukoval se svojí nespokojeností ve smyslu, že hrajeme pořád dokola totéž a vůbec ne staré songy. Dobře tedy, zahráli jsme set: „Quantanamo, Hej hoši do Kalifornie, John Hardy“. Quantanamo se jakž takž chytalo pouze u chýnovských, ale zbylé 2 songy byly úplně o ničem – nezajímavé, nezajímavé, blbé – jak pro nás, tak pro publikum. Tohle si Vohrada náhle uvědomil a začal odmítat další Járovy pokusy křísit mrtvolu.
 - c. Song „Zuzana“ hrajeme bez problémů 10 let, ale během posledních 5 akcí to začíná být utrpení. Dneska to bylo takhle: Jára nepřesně vstoupil do Ivanovi úvodní vyhrávky. Ivana to rozhodilo, navíc to celé bylo hodně rychle, takže **Ivan** rezignoval, odhodil banjo a úplně přestal hrát. Utrousil, že se rozhodně nebude s nikým přetahovat o nějaké sólo. Vohradu napadlo, že ten song vyhodíme.
 - d. Dneska Vohradu obzvlášť konsternovalo Láďovo nekonečné ptaní se, co hrajeme a následné ještě nekonečnější listování ve zpěvníku. Pozorný čtenář našich zápisků ví, že **Láďa** jako jediný nemá zpěvník seřazený podle setů a neváhá nás neustále přesvědčovat, jak je jeho nekonečné listování ve zpěvníku po každém songu vysoce praktické. NENÍ !!!
 - e. A tohle Vohradu úplně dorazilo (vyrostl slon): bylo přesně 22:54 a nás čekaly 2 přídavky pro rozjařené a tančící publikum. Pepa prohlásil, že už je čas pouze na jediný – protože přece „něco“ slíbil. Udivené obličeje ostatních muzikantů s nevyřčenými dotazy, který že vlastně bude ten jediný přídavek, Vohrada bez zaváhání srovnal: „Hrajeme oba přídavky!“ Pepa se urazil se slovy, že „to přece slíbil“. Skončili jsme přesně v 23:04 a Pepa přestal mluvit. A Vohrada taky.
 - f. Kronikář dodatečně děkuje **Lubošovi**, zvanému Arnošt, a **Fandovi**, kteří dnes jako jediní (ostatně jako vždy) ušetřili Vohradovou nervovou soustavu.
- G. Mlčky jsme si zabalili své věci a zdálo se, že do konce života nikdo s nikým už nikdy nepromluví. Ale co Vás napadá? Už při odchodu z hospody se Pepa velmi nečekaně zeptal Vohradu, jestli nechce pomoci do auta se svými krámy. Vohrada taky udělal vstřícný krok, a i když by to sám v pohodě zvládl, řekl, že chce. A při nástupu do auta Pepa opět velmi nečekaně a nahlas zavolal „Tak ahoj, Péto“ (Pepa málokdy říká Vohradovi „Péto“).
- H. Vohrada byl vyzvednout honorář u pana provozního. Ten se ptal: „Tak kolik?“ Vohrada mírně zaskočeně: „No, jako vždy, 2 400 Kč.“ A provozní na to: „A proč tak málo?“ Dostali jsme 2 500 Kč a panu Slaminkovi jsme se opět moc líbili. A bylo mu úplně fuk, že jsme přetáhli o 4 minuty 😊.

Energetický moment:

Vohrada si díky skvělým hodinkám GARMIN provedl měření výdeje energie při vystoupení. Jednalo se o 2 půlhodinové série:

1. Čas: 30:40, výdej 274 kcal, max. tep: 130, ztráta potu: 183 ml, 90% v aerobní zóně
 2. Čas: 29:56, výdej 199 kcal, max. tep: 123, ztráta potu: 179 ml, 73% ve snadné zóně
- Bystřejší čtenář a průměrný matematik zjistí, že necelá 1,5 hodiny hraní v Merendě představuje ztrátu potu o objemu 1 piva. Kronikář při tomto vystoupení vypil 3 piva (tak podobně jako při minulých 3 akcích) a z výše popsaného vyplývá, proč neví, jak vlastně na Bečvárně vypadají záchody 😊.

145) 21.5.2022 – Černýšovice

Událost: Oslava 70. narozenin 2 kamarádů Ládi

Místo: hospoda v Černýšovicích (u Bechyně)

Čas: 18:00 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Tomuhle vystoupení předcházela středeční zkouška. Vohradovo rozladění (přesněji: nasranost) z předchozího vystoupení na Bečvárně se už rozplynulo, ale stejně považoval za správné se o tom na zkoušce zmínit. Ale v klidu, bez emocí a s vysvětlením, proč považuje některé postoje svých kolegů za nesprávné. A stalo se něco zvláštního. Všichni „provinilci“ uznali, že to trochu přepískli a vůbec nebylo třeba se dohadovat. Vohrada to považuje za dobré znamení, protože se samovolně projevila jakási vnitřní kázeň a sounáležitost s kapelou, která znamená víc než jen součet jejích sedmi členů.
- B. S tímto pocitem jsme vyrazili na úplně novou štaci do vesničky (díry) zvané Černýšovice, kousek u Bechyně. Vohrada jel tentokrát vlastním autem, protože Láďa byl na místě velmi brzy a pomáhal připravovat hostinu. Sedmdesátiny totiž slavil jeho kamarád Petr (tuším, že Švadlena) a další kamarád, jehož jméno kronikář zapomněl. Následně dorazil autem Pepa, který to vzal z Dobronic přímo přes les. Posledním šoférem byl Jára a dovezl zbytek grupy: Fandu, Ivana a Luboše. Takže Merenda byla opět kompletní, což bylo dobře, protože ji čekalo vystoupení v délce 6 hodin, kdy je „každá ruka dobrá“.
- C. Oslava se konala v hospůdce, která vznikla rekonstrukcí místní školy. Kdosi poznamenal, že z toho je patrné, kterým směrem se ubírá současná civilizace. Bylo nádherně a hodně lidí lelkovalo venku. Když se později přesunuli za dobrou muzikou (😊), mohlo jich být celkově kolem 40. Čtvrt hodiny před produkcí to začalo drobným občerstvením: řízkem přes celý talíř a k tomu asi půl kila bramborového salátu. Tak tohle kronikář (jako jediný) rozhodně odmítl a poněkud nechápe, jak s tímto obsahem žaludku lze odstartovat svižnou hudební párty.
- D. Vohrada ve své úvodní řeči pozdravil publikum a pogrataloval oslavencům, kteří dohromady slaví 140 let. A řekl, že si kapela udělá rezervaci na jejich příští oslavu za dalších 140 roků.
- E. Po rozehrávacím setu jsme opatrně volili repec, abychom hned v úvodu nevystříleli pecky a tyto nám pak chyběli v době rozjařenosti publika. Přirozeně jsme nehráli ani jeden z 13 songů, které po dohodě na minulé zkoušce skončí v propadlišti.
- F. Hrál se nám velmi dobře. Důvodů bylo více: 1) Nové prostředí a noví lidé, kteří nás nikdy neslyšeli. A opravdu nešetřili chválou. 2) Několik hezkých holek, které se dobře bavily – např. jedna velmi sympatická blondýna s námi odzpívala snad všechny songy. 3) Dík poklidnému pohovoru na minulé zkoušce, jako by se všichni hudebníci k sobě chovali hezky a byli ukázněni.
- G. Zatraceně dobře jsme dnes odehráli song „Zuzana“, který chtěl Vohrada kvůli nekonečným neshodám vyhodit. A oprášený „Chlupatý kaktus“ vyzněl taky zatraceně dobře.
- H. Zatraceně špatně jsme předvedli písně: Starej pán, Veď mě dál cesto má, Whisky to je moje gusto.
- I. Oslavenci nešetřili játra neřidičů kapely a vydatně je zásobovali kořalkou. Pepovi to bylo líto, takže si pro svá játra našel dobrý důvod: „Dyť já vlastně pojedu do Dobronic přes les...“
- J. Kronikář se domnívá, že Merenda odehrála jedno ze svých nejlepších vystoupení. Během 6hodinové šichty jsme přehráli 70 songů a společnost byla nadmíru spokojená. Včetně oslavenců, kteří to dokázali i činy: namísto slíbených 5 000 Kč Merenda obdržela honorář o tisícovku vyšší.

146) 25.6.2022 – Chýnov-U bazénu

Událost: Chýnovské vítání léta (s ODS)

Místo: Restaurace U bazénu

Čas: 17:00 – 22:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Vohrada byl tou dobou na dovolené na chalupě u Jemnice, kde společně s manželkou po dobu jednoho týdne hlídali dva vnuky: Martina (6 let) a Michala (3 roky). Sice tomu říkáme „dovolená“, ale s oddychem to nemá nic společného. Takže vyrazil z chalupy lehce po 15:00 neznámými cestami na trase: Dačice, Studená, Žirovnice, Kamenice nad Lipou a Černovice. Protože je hrdý a myslí si, že má orientační smysl, nepustil si navigaci. Když už podruhé zabloudil, kapituloval před zařízením zvaným GPS.
- B. Takže dorazil poslední a už bylo 16:45. Přestože včera vydatně pršelo úplně v celé naší vlasti a dopoledne bylo zataženo a poprchávalo, odpoledne se udělal krásně a celé letovisko u bazénu bylo zaplněné.
- C. Už při příchodu Vohradu odchytila paní Renata z Chýnova, která pracuje v APSS a sdělovala, že paní Alice Švehlová (viceprezidentka APPS) měla dnes přijít, ale nevyšlo jí to, takže jejími ústy tlumočí pozvání na každoroční Kongres APSS do tábořského Palcátu. Bude to ve ČT 6.10.2022. Vohrada opatrně naznačil, že pozvání přichází od agentury RichART pana Dušáka. Ale dozvěděl se, že ten prý už kapely na kongres nedodává...
- D. Přesně v 17:00 jsme byli požádáni, abychom zahráli úvodní song a po něm se mohl uskutečnit projev pořadající ODS. Přestavili se chýnovští kandidáti do komunálních voleb, kam poprvé už nekandidoval Pavel Eybert.
- E. Hrál se nám velmi dobře a bez chyb. Protože Jára měl kolem sebe samé známé, při každé pauze s někým klábosil. Pročež nevznikaly žádné dohady o repecu a ten jsme nechali samovolně plynout podle zpěvníku. Velmi dobře byly zahrané songy: „Whisky to je moje gusto“ nebo „Holky jdou“, kde hlavně Láďa skvěle držel rytmus.
- F. Kolem osmé večerní se vyhlášovala tombola a kapela dostala k večeři výborné ohřáté (nikoli opečené) klobásky. Někdo z kapely (asi to byl Ivan) v tombole vyhrál salám Vysočina, ale díky nekonečnému naléhání, přemlouvání a nadávání na štěstěnu salám nakonec získal Láďa. Inu, Láďa je velmi soutěživý a nerad prohrává...
- G. Zajímavý monet nastal v songu „Chlupatý kaktus“. Před nástupem na poslední zpívanou sloku Jára „spolkl“ jednu dobu za začal zpívat dřív. Celé pravé křídlo včetně Vohrady se přizpůsobilo Járovi. Ne tak ovšem křídlo levé (Pepa s Fandou), kteří trvali na původním metru. Vohrada pochopil, že levé křídlo neustoupí, a tak se vmísil do zpěvu (ačkoli tento song díky obtížné basové figuře nezpívá) a srovnal Járu. Konec dobrý, všechno dobré. Zasmáli jsme se tomu, jak jsme nechtíc vytvořili docela dobře znějící kánon...
- H. Končili jsme v 22:30 za všeobecného jásotu stále velmi početného publika. Obvyklé 2 přídavky obecenstvo úplně odrovnaly a přišli si zatančit i lidi ze vzdálených laviček.

Dokonce i delegace z pivovaru Obora, která měla mezi sebou jasnou „miss“ dnešního vystoupení.

- I. Vohradu přišla pozdravit malířka Helena Šandová z Prahy, která na Táborsku často vystavuje a je kámoškou Fandy. Požádala o kontakt na kapelu, protože se jí i jejímu partnerovi naše vystoupení moc líbilo. Vohrada si vyžádal vizitku a zařadil paní Helenu do seznamu svých pozvánek na akce Merendy.
- J. S Vohradou se přišel rozloučit Pavel Eybert: „*Tak kolik jsme dlužní?*“ Vohrada: „*Záleží na tom, jestli se vám to dneska líbilo.*“ Pavel: „*Nám se to obrovsky líbilo.*“ Vohrada: „*Pak to uděláme tak, jak to domluvil Jára*“ (Jára avizoval, že honorář bude asi 5 000 Kč). Pavel: „*Takže 6 000 Kč?*“ Vohrada: „*Bude nám velkou ctí*“.

Otcovský moment:

Vohrada si hodlal opéct buřtu, ale zdráhal se, protože loni mu nechutnal ani za mák. Nicméně hlad je hlad, a tak si vymyslel alespoň nějakou záminku. U ohýnku se totiž právě nacházel pan Svoboda a Vohrada se rozhodl, že si s ním pokecá. Představili se, ačkoli oba o sobě už dávno věděli. Nejdřív socy kecy a pak Vohrada vychválil jeho syna Šimona, který jednak 1 rok hrál s MexWave, jednak je členem Bolechu. A přišla řeč na nedávný koncert orchestru v Křížkové elektrárně (21.6.2022), kde Šimon hrál na bicí v několika filmových melodii a koncert měl báječný úspěch. Pan Svoboda sdělil, že kromě toho mu dělá syn radost i při manuální výpomoci na jejich statku. Vohrada to tedy shrnul: „Aha. Tak kromě toho, že je dobrý muzikant a výtečný student (*Šimon studuje práva v Brně*), tak je i manuálně zručný. Je tohle vůbec možné?“ Pan Svoboda skromně odpověděl: „Takový syn, to je pozhnání...“

147) 23.7.2022 – Malšice

Událost: Oslava 50tin malšického kuchaře Romana (z Čenkova)

Místo: Statek Karolín u Malšic

Čas: 17:00 – 22:30

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Na statku Karolín u Malšic jsme nikdy nehráli a většina z nás tam vlastně ani nikdy nebyla. Možná i to byl důvod, proč i dnes Merenda opět nastoupila kompletní, což bylo letos již pošesté z předchozích 7 vystoupení. Takovou bilanci nepamatujeme. Sice zprvu byl trochu ohrožený Jára, ale naštěstí si v předstihu vyřídil domácí záležitosti a nechtěl dopadnout jako před rokem. Totiž dnes to bylo na den přesně, kdy jsme odjeli na první zahraniční štaci do Německa, a bohužel bez Járy. Ten odjel na dlouhodobě naplánovanou rodinnou dovolenou. Takže jsme si zavzpomínali a připomněli si některé opravdu veselé příhody z Reichu...
- B. V jednom koutě rozlehlého nádvoří statku postavili stan, tam šoupli oslavu a na kapelu už nezbylo místo. Pročež se rozmístila na blízké galerii, která měla sloužit i jako taneční

parket. Výhodou bylo, že kapela byla těsně vedle baru (😊), ale samozřejmě převyšovala zásadní nevýhoda: byli jsme odtrženi od publika vzdáleností možná až 10 metrů. A to nikdy není dobře a nebylo ani dnes.

- C. Bohužel dnes bylo hodně šoférů:
- Pepa, který jezdí skoro vždycky sám.
 - Láďa vyjžděl na tuto akci z Dobronic, kde momentálně vaří pro Pepu v jeho kempu. A tím pádem nemohl vyzvednout Vohradu.
 - Takže Vohrada taky přijel autem.
 - Jediný využitý šofér byl Jára: dovezl Fandu a Ivana.
 - Luboš přijel na kole.
- D. Oslavenec Roman byl velmi zdvořilý a každého z kapely osobně pozdravil a uvítal. Stejně zdvořilý byl i Luboš, který Vohradovi představil svoji kolegyni z práce paní Ing. Pavlínu Macholdovou (finanční ředitelka), která je současně šéfovou jeho manželky. Potřásli jsme si pravicemi a trochu neformálně potlachali.
- E. Pan Roman nechal start produkce na nás a nám se tak nějak chtělo začít v 18:30. Po úvodním songu Vohrada pozdravil přítomné a věnoval i gratulaci oslavenci. Jenže ten s někým ve stanu tlachal a vůbec si nevšiml, že mu kapela věnuje řeč. Takže byl hosty upozorněn. Stejně nevěděl, o co kráčí, a tak zmateně vystartoval od stolu, popadl svoji manželku a vyrazil směrem ke kapele. Myslel totiž, že mu kapela hodlá zahrát narozeninový song, a i proto zval na taneční parket ostatní přítomné. Tím nás trochu zaskočil, ale ne moc. Pepa byl pohotový a vymyslel song pro oslavence a tanečnický v kruhu: Podívej, kvete růže. Byl to skvělý nápad a vše se povedlo.
- F. Po této události Roman objednal kapele 6 velkých panáků „Jégra“ (Láďa ještě nedorazil, protože vydával večere v Pepově kempu). Samozřejmě, že si pochutnali i řidiči.
- G. Vlastně dosti často po odehrané skladbě zazněl potlesk, někdy nesmělý. Kvůli nepříjemnému odtržení kapely od publika jsme navazovali kontakt pouze tehdy, když se tančilo. A ono se nakonec tančilo docela často, protože se o to postaral neúnavný Pepa Ťoupal. Jeho šarmu, který lze přirovnat k buldozeru, nedokázala odolat žádná z přítomných dam.
- H. Pepa Ťoupal byl sponzorem kapely a honorář pro Merendu byl součástí jeho daru pro oslavence Romana. Takže někdy v polovině produkce se zastavil u Vohrady a zeptal se, dokdy a kolik. Vohrada v tomto smyslu používá jistý alibismus, takže řekl: „*Tolik, kolik domluvil Luboš.*“ (Luboš naznačil 400 Kč na muzikanta + něco na benzín, v součtu 3 000 Kč). Pepa: „*Já nevím, kolik domluvil Luboš.*“ Vohrada: „*Dáme to za trojku?*“. Pepa: „*Říkal jsi čtyřku? Tak dobře, tady je. A zahrajte do půlnoci.*“ A ještě měl připravenou tisícovku, prý kdyby se to zvrhlo, tak že bychom za příplatek přetáhli půlnoc.
- I. Skončili jsme přesně v 23:38. A myslíme, že to bylo akorát.
- J. Závěrečná poznámka: Vohrada snad nikdy předtím nezahrál tak dobře (a samozřejmě bezchybně) své sólo na basu v předávku „Washington Lee“.

Memento o jídle:

Oslavenec Roman vaří ve školní jídelně v Malšicích. A tudíž dnešní nabídka pochutin byla pestrá a velmi chutná. Prý všechno připravil sám, jen s mírnou asistencí. Jak se Vohrada od Romana dozvěděl, obecnostvo tvořili hlavně kamarádi z Čenkova a blízkého okolí. A také pár rodinných příslušníků. Takže jsme mohli zahlédnout např. řezníka Kosíka s jeho paní (tvůrce legendárních tlačenek na Tábořsku). Byť oba manželé jsou trochu korpulentní (koneckonců jsou to přece řezníci), byli to nejčastější tanečníci. Celkově Vohrada shledal drtivou většinu hostů s jasnou nadváhou, místy hraničící až s obezitou. Ale je přece jasné, že když kuchař slaví padesátku, pozve přátele, kteří se vyznačují chutí k jídlu. Ti přece tvoří největší okruh jeho známých.

Proč vlastně tato úvaha?

Vohrada za posledních 18 měsíců shodil 18 kg. Žádná dieta, jen zdravá životospráva – hubnutí je vedlejší efekt. Takže si více všímá tělesných schránek lidí ve svém okolí a žasne. A taky zjišťuje, že nejen Američani, ale i Češi jsou dosti „ztučnělí“. Pokud to nevíte, Češi patří k nejobéznějším národům v Evropě...

A ještě trochu čísel a poučení:

Diabetes 2. typu (cukrovka): tvoří 90% všech diabetiků. Objevuje se u dospělých, a to hlavně u obézních lidí. Nemocný je navíc postižen poruchou metabolismu tuků, aterosklerózou, obezitou a vysokým krevním tlakem.

- Mezi nadváhou a rizikem diabetu je jasná přímá úměra.
- Nejdůležitější je dieta, která spočívá v nižším počtu kalorií, větším přísunu vlákniny a pohybem ke snížení nadváhy. Tak lze nemoc udržet bez nutnosti dodávat inzulin.
- V roce 2020 **jen VZP** vydala na léčbu cukrovky **8,3 mld Kč**.

Intermezzo 31 – Potěšující loajalita

Vohrada (28.7.2022)

Zdar mládežníci.

Chcete si zahrát v sobotu 3.9.2022 od cca 18:00 do půlnoci v hotelu GOLD v Chotovinách za 5000 Kč? Zve nás Zdeněk Krejsa.

Slůvko „chcete“ je v pořádku, protože já určitě nemůžu. Buď by musel nastoupit Franta Šetelík (ještě jsem s ním pochopitelně nemluvil), anebo jiná kapela (Starouši).

Prosím každého o vyjádření.

Díky, Vohrada

Láďa:

Ahoj,

Luboš taky psal, že 2.9. je sraz Jawa klubu a bylo to k zamyšlení, jestli tam chceme zahrát, tak by to byly dva dny za sebou, nebo jestli na Jawu nejdeme... Já vařím pátek i sobotu večere tak bych mohl oba dny po 19.hodině

Láďa Lukáš

Luboš:

Ahoj,

Jawa sraz zatím v neurčitu, neví, jestli letos bude.

3.9.2022 hrozí rozloučení s prázdninami, tak nechci nic slibovat, ale zatím tam mám volno...

LB

Jára:

Mam akci... nemůžu. Jarda

Fanda (30.7.2022):

Ahoj hoši.

Bez Petra se mi hrát nechce. Hráli jsme jednou s Frantou. Nebylo to špatné, ale chyběla tam ta uvolněnost a radost ze hraní. Když už není domluvený nějaký kšeft, který je třeba odehrát, tak bych se do toho nehnal.

Franta

Pepa (31.7.2022):

Ahoj kloučci.

Jsem na tom stejně jako Fanda. Možná bych změnil názor, kdyby se podařilo přemluvit třeba Jirku Veselého (dříve ETC) nebo Gumu Kulhánka za předpokladu, že by jim to šlo alespoň jako Petrovi před 10 ti lety.

Pepík

148) 26.8.2022 – Kemp Malý Jordán

Událost: Pozvání na vlastní žádost

Místo: Kemp Malý Jordán

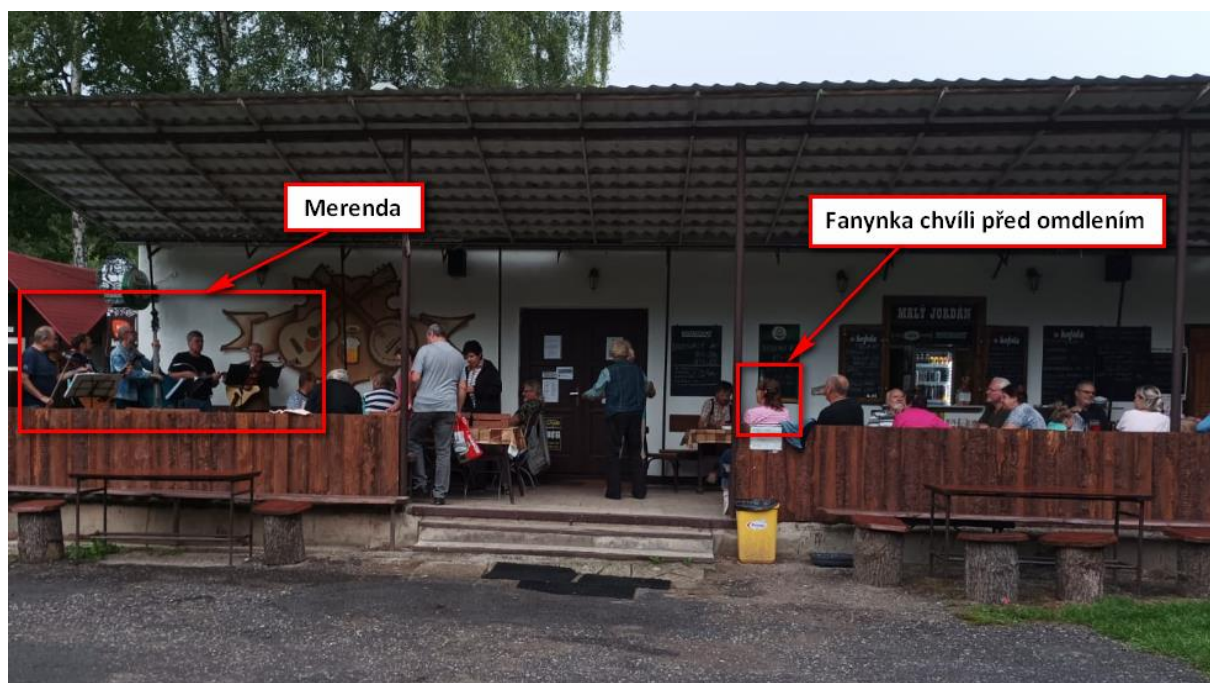
Čas: 18:00 – 22:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Minutes:

- A. Tohle bylo naše první vystoupení v této lokalitě a je pravda, že jsme o něj usilovali delší dobu. Konkrétně to vyřizoval Pepa, který již několikrát předtím komunikoval s jistým panem Kudláčkem.
- B. Dnes nám chyběl Ivan, který se v předstihu omluvil.
- C. Sešli jsme se podle plánu v 17:30 a přesně tou dobou začalo na půl hodiny pršet. Kvůli naší premiéře na Malém Jordánu jsme nečekali nápor fanoušků ani místních, protože to Merenda rozbalila v koutku přímo terase. Tedy nikoli v boudě, kde obvykle hrají kapely a která je úplně odtržená od návštěvníků. Provozní Kudláček nejdřív protestoval (byli jsme upozorněni, že to s ním není jednoduché), ale neustoupili jsme. Jak se později ukázalo, bylo to dobře...
- D. Vohrada před produkcí přinesl ke kapelnímu stolu 6 panáků „jégra“. Úplně všichni muzikanti se postupně zeptali: „Od koho to je?“. Vohrada to neřekl, resp. sdělil, že to snad není vůbec důležité. Tak jsme si ťukli. Myslím, že prcky přišly k duhu, protože všichni byli poněkud omšelé. Měnil se tlak a naši muzikanti 65+ naříkali, jak jsou malátní, že se potí, že... Vohrada nic takového necítil. Víte, od koho byly ty panáky? Od Vohrady, prostě jen tak...
- E. Spustili jsme a během hodiny byla terasa úplně plná. Lidi seděli i mimo terasu u 5 stolů pod deštníky, a dokonce i v boudě pro kapelu.
- F. Zajímaví hosté: chýnovská komunita v počtu 6, dalších 7 fanoušků s panem Michalem, mj.: Jitka Toužimská, Irča Martínková, Jana Rolínková. Dále: Jarka Zelenková + 3. Irča Krejčová (Císařová) se svým manželem (to je spolužačka Vohrady ze základky, se kterou se léta neviděl, ale hned si bili blízcí). Plus další známí dle zasílané pozvánky.
- G. A taky pan Jiří Zelený st., což je štamgast, který bydlí poblíž. Je to otec Vohradova zetě, se kterým se Vohrada pochopitelně zná. Často spolu v pauzách pokecali. Jirka je v kempu na každé muzice a Merendu moc chválil...
- H. Jednu naši fanynku (z pozvánky) si vyhlédl pan Michal a vyzval ji na tanec. Všichni víme, že pan Michal je ďábel, takže svoji tanečnici velmi vášnivě roztáčel po parketu. Taneček skončil, zrovna jsme hráli „Rikatádo“ a náhle se na terase konalo velké pozdvižení. Nedávná tanečnice totiž omdlela. Přerušili jsme produkci. Dámu vzkřísili, chvíli polehávala na lavici a pak prohlásila, že to bude dobré. Takže jsme zopákli song, ale úplně dobré to nebylo. Po chvíli manžel přistavěl auto a odvezl svojí paní domů. Když dáma odcházela, Vohrada roztleskal celý kemp.
- I. Láďova přítelka Petra se na tomto vystoupení stala babičkou. Najednou jí zazvonil telefon, aby se natěšeně dozvěděla, že její starší dcera porodila syna Václava. To bylo radosti a panáčků...
- J. Dnes jsme hodně hráli na přání: paní Slávce z klanu pana Michala: Tennessee Waltz (tančil s Michalem), Irče Krejčů: Stánky (tančila s manželem na šterku), Jitce Toužimské: Myslím na Colorado.

- K. Nakonec akce byla lepší, než jsme čekali a sklidili jsme velký úspěch. Do klobouku na nás vybrali: 2 900 Kč.
- L. V pondělí byl Pepa na sociálním úřadu na tábořské radnici. Místní úřednice ho poznala a velmi chválila páteční produkci v kempu. Především sólisty: Járu a Fandův klarinet. Pepa to později glosoval: „Jára, když nemá Ivana, hraje jako o život...“

Vohrada s Jirkou Zeleným

Dneska to Vohradu obzvlášť bavilo

149) 1.10.2022 – Dobronice u Bechyně

Událost: Přechutnávká vína Znovín s Charlie Slavíkem

Místo: Rekreační středisko Lužnice

Čas: 18:00 – 0:30

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Jak vyplývá z několika set stránek celé této kroniky, v Dobronicích u Bechyně jsme se sešli s Charliem na přechutnávkě vín Znovín už přesně **po osmé**. Mohlo to být dokonce po deváté, ale termín 3.10.2020 byl zrušen z důvodu nástupu další vlny kovidu.
- B. Vohrada v 17:00 nabral Fandu a při jeho nástupu do auta mu pochválil frajerské černé brýle. Fanda ale prohlásil, že to není frajeřina, nýbrž nutnost. Včera večer si totiž rozbil

hubu, když šel domů z hospody. Na Harachovce nečekaně potkal kamarády a bohužel nešly odmítnout 3 rundy kořalky zvané Tatranský čaj. K tomu pár piv a cestou domů (na chatu) se mu pod nohy připletla nějaká hromada odřezaných větví. Vlastně měl štěstí, protože kolem levého oka měl „jen“ neuvěřitelné jojo. Mohlo totiž dojít k vážnému poranění oka. To by pro Merendu mělo tu výhodu, že by se Fanda musel naučit veškerý repce z paměti... (blbej vtíp).

- C. Pak jsme ještě nabrali Ivana a vyrazili. Bohužel v Malšicích byla objížďka, ale Fanda naštěstí znal nábližku přes jakousi „panelku“. Když k tomu připočteme šílenou cestu lesem k Lužnici po cestě zničené lesní technikou, Vohrada se rychle rozhodl, že zpět do Tábora pojedeme přes Opařany. To ještě nevěděl, že i tohle bude nemoudré...
- D. Dorazili jsme před 17:45, stejně jako Jára se svojí rodinou. Vlastně nikdo nevěděl, jak je to dneska s Lubošem. Jára mu tedy zavolał, kde jako je. A on na to úplně klidně: „V Českých Budějovicích. Cože? My dneska hrajeme? A kde? Já to vůbec nevím...“ Takže už jsme věděli, jak to dneska bude s Lubošem.
- E. Merenda spustila dva songy z úvodního setu, aby přivítala obecenstvo a udělala půdu Charliemu. Bylo domluveno, že someliér představí 2 až 3 vína a Merenda vrzne 2 až 3 songy. A prý Charlie s námi. Nevybírali jsme pro něj vhodné songy, prostě jsme hráli náš standard s tím, že v místě sóla (housle nebo banjo) si Charlie zahraje. Asi dvakrát se to povedlo, ale několikrát to bylo rozpačité. Vohrada to už věděl dávno, ale naštěstí to vyslovil to Pepa: „To hraní s Charliem stojí za hovno. On si nastoupí, kdy chce, takže klidně i mimo sloku nebo refrén. Asi na to kašlem.“
- F. Pepa byl trochu roztěkaný, protože mu v hlavě stále šrotoval scénář celého dnešního večera a nenápadně dohlížel, zda vše běží podle plánu. A tak proběhl první vstup v jeho režii: přivítání přítomných (kde překvapivě zelo kolem 8 prázdných židlí), poděkování vybraným osobám a nástin scénáře večera. Poté je Vohrada ujal prvního kulturního příspěvku a odrecitoval báseň:

Posílení podzimních depresí (Luboš Pospíšil):

Tak v půli září
ještě se daří.
Postupně uvažá
říjnová nálada.
Ani ten listopad
moc valně nedopad.
Těžko je v prosinci
v zahradním hostinci

- G. Další dnešní atrakce:
 - a. Prezidentský kandidát č. 6: Pepa sdělil, že se v kempu náhle objevil úplně cizí člověk rozdával obrázky na podporu prezidentského kandidáta (s číslem 6) – viz foto
 - b. Tombola zdarma: celkem se dostaly ceny na 5 výherců. Vyhlašování bylo docela vtipné. Např. jedna z cen byla: „Zimní sportovní výbava“: to znamenalo hrablo na sněh – vyhrál náš kamarád a příležitostný zpěvák Merendy Láďa Šalát. Nutno poznamenat, že náš bandžista Láďa byl též miláčkem štěstěny, když vyhrál cenu „Výlet s plachetnicí“ (flašku rumu). Ale se svojí cenou nebyl úplně spokojen, protože díky svému přirozenému obchodnímu talentu svoji výhru vyhandloval na hrablo...
 - c. Další výhra: „Sada zimních kol a dvěma náhradními“: jednalo se šest plechovek jakési zimní edice Coca-Coly.
 - d. Scénka: „Slovní smog“: Vohrada obstaral slovní úvod:

Slovní smog

Vážení přátelé.

Tento pojem se bude vyskytovat v odborné literatuře pod zkratkou SS (slovní smog). Prosíme rozlišovat!

Vědecká společnost "**Česky rychle, stručně a česky**" byla založena skupinou lingvistů s vysokým ekologickým cítěním. Jako svůj úděl si vybrala boj se smogem zbytečných slov a vět. Těch slov a vět, které nic neřeší, nic nesdělují a jenom plíživě otravují naše životy. Tento jev nabývá hrozivých rozměrů, takže se můžeme dočkat, že všichni budou mluvit, ale nic si neřekneme, nikdo nebude poslouchat a ničemu neporozumíme.

Řešení zatím neexistuje, ale společnost "**Česky rychle, stručně a česky**" připravila celou řadu praktických ukázek, abychom si uvědomili, o co jde. Dvě krátké ukázky uslyšíte a uvidíte.

Přátelé: pojďme dodržet základy vědeckého přístupu. Tak tedy:

1. Základní pojmy

- 1.1. **Lingvista** – odborník zabývající se jazykovědou
- 1.2. **Ekologie** - věda zkoumající vztahy mezi organizmy navzájem a mezi organizmy a prostředím
- 1.3. **Smog** - různé druhy znečištění ovzduší
- 1.4. **Facelift** - chirurgické vypnutí kůže obličeje nebo menší úprava vnějšího vzhledu
- 1.5. **Znakový jazyk** - je přirozený a plnohodnotný komunikační systém tvořený specifickými vizuálně-pohybovými prostředky, tj. tvary rukou, jejich postavením a pohyby, mimikou, pozicemi hlavy a horní části trupu
- 1.6. Další pojem jsme tady již probírali, ale!

Píča - je plnohodnotné české slovo, byť s jistým nestandardním odstínem. Pro ženy a dívky, které se tak mezi sebou označují, zřejmě ztratilo svůj původní význam a v určitých kontextech už může znamenat skoro něco jako kámoška.“

2. Zdroje a autoři

- 2.1. Dr. Oliva, ústav pro jazyk český
- 2.2. Ivan Horník, fotbalový organizátor
- 2.3. Prostý i nepracující lid

3. Překladatel do znakového jazyka v obou ukázkách – ing. Tomáš Strouhal, soudní znalec na znakový jazyk, specializace na lživá sdělení.

4. Ještě pár slov

Prosíme vás, posluchače a diváky o maximální soustředění na obsah slov a jejich významového spojení do vět a celkového sdělení. Plně pochopíte, co nám hrozí. Ukázky je možné odezírat i ze znakového jazyka. Bohužel některá smogová sdělení jsou do znakového jazyka téměř nepřevoditelná.

Vědecká společnost "**Česky rychle, stručně a česky**" se s Vámi loučí a předem Vám děkuje za pozornost.

e. Následovala praktická ukázka:

Ukázka č. 1. Smogová domluva schůzky dvou žen

Petra: Ahoj Jitko.

Jitka: Ahoj.

Petra: Dneska už to asi nestihnu. Ty krávo, viděla si Denisu?

Jitka: Ne.

Petra: Ty píčo já jo. Nový facelift!

Jitka: Co jsi jí na to řekla?

Petra: Nic!

Jitka: Tak to jsi jí řekla dobře.

Petra: Musím nakoupit, ale nechám to asi odeznít. Nemám co na sebe. To je šílený. Tak se tedy zítra sejdeme?

Jitka: Mám sice manikúru a zajímá mě jeden takovej týpek – prý zítra kafe, v práci fofr, ale já si s tím poradím. Ale kde? Napadá tě něco? Někde na náměstí?

Petra: To by šlo. V obchodáku. Já se tam nahoře kouknu do hadrů a dole v samoobsluze koupím domů něco k jídlu. Já nevím, co mám pořád vařit.

Jitka: V samoobsluze by to šlo. Ti moji taky jenom pořád žerou. Zaplať pánbůh za splachovací záchody. Tak jo.

Petra: A v kolik hodin?

Jitka: Ty vole, to teď nevím.

Petra: Nebrnkneš si zítra?

Jitka: Tak jo. Brnkneš si. Čau.

Ukázka č. 2. Nesmogová domluva schůzky dvou mužů

Vladimír: Ahoj. Tak zítra.

Jaroslav: Kdy, kde?

Vladimír: Ve tři u hospody.

Jaroslav: Jsem tam!

- H. Charlie byl tradičně výmluvný a vtipný. Je sympatické, že i pro dnešní večer si připravil řadu novinek a nových příhod. Ale najednou odbila devátá a lidi po 3 hodinách už byli trochu přešlí a nesoustředění z toho všeho, protože se bavili a vyrušovali.
- I. Takže proběhla závěrečná děkovačka Charliemu s bouřlivým potleskem. Charlie Kontroval: „Já chci poděkovat Pepovi za jeho kuráž a aktivitu. Znáám spoustu lidí v jeho věku, které už nebaví vůbec nic, zatímco on se stále snaží tuhle akci udržovat na dobré úrovni s pomocí nových nápadů.“ To bylo milé (a hlavně pravda!!!) a zasloužilo si ještě bouřlivější potlesk.
- J. Zhruba od 22:00 do 0:30 pak Merenda sypala z rukávu jeden song za druhým k velké potěše i odezvě publika. S hrdostí konstatujeme, že nám to fakt dobře šlapalo a zvláštní poděkování patří oběma sólistům: Járovi i Ivanovi. Oba dnes hráli fakt skvěle a obzvlášť dobře se prosazovali – byli slyšet přesně tam, kde to bylo třeba. Kapelník Vohrada byl velmi spokojen s výkonem kapely, který řadí mezi ty nejlepší. Byť on sám nebyl v dobré kondici – doléčoval předchozí týdenní (ne)kovidovou? virózu.
- K. Mezi odcházejícími byl i starší pár, který nás evidentně dnes slyšel poprvé. Velmi šarmantní dáma osobně děkovala Vohradovi: „Hráli jste opravdu výborně, moc se nám to líbilo.“
- L. Jak Vohrada řekl po příjezdu do Dobronic, tak udělal a cestou zpět svezl Fandu a Ivana domů přes Opařany. Jenže si neuvědomil, že mezi Oltní a Drhovicemi je zavřená silnice. Pročež cesta domů přes Olší, Božejovice, Drahnětice a Padařov se prodloužila o dobrých 10 km. Aspoň to bylo po slušných cestách...

M. K jeho velkému překvapení za Vohradou během večera přišla Jana Plášilová (spolumajitelka) a vložila mu do ruky 1 000 Kč – prý příspěvek do fondu. Vohrada krátce protestoval, ale Jana vypadala nekompromisně...

150) 6.10.2022 – Tábor-Hotel Palcát

Událost: XIII. výroční kongres poskytovatelů sociálních služeb (APSS)

Místo: hudební klub BarBar v hotelu Palcát

Čas: 19:30 – 24:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dostali jsme opětovně pozvánku na Výroční kongres APSS, celkově již počtvrté. Jenže tentokrát do nebyla pozvánka od Richarda Dušáka (jako třikrát předtím). Naplnila se slova naší příznivkyně paní Renaty z Chýnova (pracuje pro APSS), která pozvánku avizovala již 25.6.2022 na vystoupení Merendy v Chýnově. Pár dní před vystoupením Vohrada kontaktoval paní Alici Švehlovou (viceprezidentka APSS), aby s ní domluvil honorář. Když vytočil její číslo a představil se, bleskově se ozvalo: „Ahoj, to je dobře, že voláš. Tak jak to uděláme s honorářem.“ Vohrada netušil, že si tykají, ale bylo to milé. Domluvili se na avizované částce s tím, že Vohrada ji vyfakturuje na svoji živnost, což může. Bez problému souhlasila.
- B. Ještě zbývá dodat, jak je možné, že Merenda opět hrála na kongresu, když zvolili jiný způsob výběru kapel (zřejmě z úsporných důvodů). Prý za to může jistá ředitelka jednoho z center v Praze, která při přípravě akce zjistila, že se s Merendou nepočítá. Prý kontaktovala Alici Švehlovou a prohlásila, že společenský večer si neumí představit bez Merendy v baru BarBar.
- C. Sešli jsme se v plné palbě kolem 18:00 přímo v baru – a dali si pivo. Bez placení, protože již od loňska to „umíme“ tak, že jsme „zcela speciální hosté“, což před rokem vyřídil šikovný Pepa. Na jídle a pití se přirozeně nešetřilo, ale v ostatních případech byl znát „úsporný režim“. Takže pan ředitel Horecký a moderátorem Cibulkou nepřišli pozdravit hosty do baru a připít si s nimi, protože pan Cibulka na kongresu vůbec nebyl. Jenže tak jsme vlastně přesně nevěděli, kdy spustit. Ale v baru byla velká televize, která přenášela dění z velkého sálu Palcátu. Pročež Vohradou pověřené spojky Jára s Lubošem sledovali na obrazovce relaci nekonečného předávání ocenění na sále. A když v TV uviděli, že pódium sále je prázdné, zahájili jsme. A vyšlo to skoro přesně na osmou večerní.
- D. V baru bylo relativně plno, u každého stolu někdo seděl – v drtivé většině dámy krásně vyšňořené ve večerních róbach a nutno poznamenat, že většině z nich to opravdu slušelo. Pepa zařval: „Merenda je tady!“ a spustili jsme úvodní song. Bylo příjemné, že na konci se ozval potlesk. Vohrada všechny přítomné přivítal a řekl zhruba toto: „... je nám potěšením zahrát již počtvrté na vašem kongresu. Jak víte z minulých ročníků, zahrajeme ty nejznámější zlidovělé songy z celého světa, a proto neváhejte zapívat si s námi, anebo ještě lépe, zatančit si. Nezbyvá mi než dodat, abyste si dnešní večer s námi užili, protože my si ho s vámi užijeme zcela určitě.“
- E. Věděli jsme, že musíme pořád hrát a hrát, abychom nalákali a podchytili případnou vlnu tanečníků. Pravidelně tančil jistý pár, který známe z loňska (pán byl oblečený v „kombojském“) a váleli nacvičené country tance. Sem tam se objevili další tanečníci. Ale bylo to vlažné a Vohrada nejvíc napočítal na parketu pouhé 4 páry.
- F. Nicméně, u stolu vedle kapely seděla postarší paní s mládcem a tito s Merendou zpívali snad každý song a často spolu tančili. Dozvěděli jsme se, že je to ona paní ředitelka z Prahy, která si Merendu prosadila. Bylo jasné, že u tohoto stolu se velmi dobře baví. Ten mládenec nám později prozradil: „Byl jsem na sále, kde hraje nějaká příšerná kapela (MIDI, kterou vede Vohradův kamarád a bývalý spoluhráč Láďa Woldřich). Taky tam byla

nějaká hudební vsuvka skupiny bubeníků – nic moc. Každopádně, vy jste ta nejlepší hudební produkce v Palcátu“.

- G. Ale našly se i jiné skupinky, většinou dam, které též hodně zpívaly a tleskali. Pak byly okamžiky, kdy v baru bylo skoro úplně prázdné a byla škoda hrát pro 10 lidí, kteří navíc naši produkci ani nevnímali.
- H. Vohradovi se zdálo, že kapela dneska dobře nešlape. S přibývajícimi hodinami se dostavovala všeobecná únava, která se těžko překonává, když nenabíráte energii od skotačícího davu. A tohle vše byla pozvánka ke konfliktu.
- I. Vohrada udělal tu nejhoupější chybu, a sice v setu, kde posledním songem mělo být „Řekni, kde ty kytky jsou“. Objevil se starý nešvar, kdy Ivan se po čtyřicáté zeptal, co hrajeme. Někdo mu řekl song podle playlistu a Ivan začal instalovat kapo na banjo, protože to bylo v C dur. A náhle Pepa: „Tohle hrát nebudeme.“ Vohrada velmi chybně souhlasil. Ivan sundal kapo. Luboš s Jára: „Proč to nehrajeme, to je dobrý song“. Vohrada: „Tak jo, hrajeme...“, a začal odpočítávat. Ivan: „Počkej, nemám kapo“. Vohrada: „Hrajeme, přidáš se...“. Spustili jsme. Ivan se nejdřív dlouze napil piva, pak si velmi neochotně a pomalu nasadil kapo a přidal se někdy ve třetí sloce. Láďa, který s Ivanem vždy drží „basu“, začal velmi zdoluhavě a okázale listovat ve svém zpěvníku a též se přidal velmi pozdě. A Vohrada věděl, že oba banjisti začnou vyvádět...
- J. Po skončení setu se Vohrada všem omluvil a uznal, že to byla chyba. Normálně by to snad mohlo stačit, ne tak Ivanovi. Ten s púllitrem piva přišel za svým parťákem a velmi okázale a důrazně mu sděloval, že vlastně vůbec nemusíme odpočítávat začátky songů a že každý se vlastně může přidat kdykoliv, až se mu to bude hodit. Vohrada to mlčky pozoroval. Po asi třetí Ivanově narážce Vohrada zařval: „Ivane, omluvil jsem se a prosím, přestaň vyvádět.“ To už zpozorněla celá Merenda. Ale mělo to dobrý efekt – Ivan přestal vyvádět.
- K. A jak to dopadlo? Kapelník už neví, jaký to byl song, ale Ivan v něm zahrál naprosto skvěle, čehož si všichni všimli. Po skončení Vohrada dost nahlas utrousil: „Normálně bych Ivana pochválil za tenhle super výkon, ale protože mě sere, tak to neudělám.“ Všichni vyprskli smíchy. Ivan taky. Takže spolu odešli na cigáro...
- L. Po půl jedné jsme s úlevou a únavou doplakali tenhle zvláštní večer. Odehráli jsme přesně 50 songů. A k tomu nasbírali 4 pochvaly, a to je někdy víc než dost:
 - a. Od již řečené paní ředitelky z Prahy (a jejího společníka), která si dokonce od Vohrady vyžádala vizitku
 - b. Od jistého tichého a osamocенého mládence, který většinu večera strávil na barové židli. Ostravským přízvukem Vohradovi moc pochválil Merendu.
 - c. Od skvělého tanečníka a pána ve vyzrálém věku, který poslední hodinku proháněl po parketu na střídačku dvě krásné a stejně vyzrálé dámy – výborné tanečnice.
 - d. Od partnerky onoho „tanečního kovboje“, která se nechala vyfotit s Merendou v pozadí.
- M. Paní viceprezidentka Švehlová byla velmi štedrá a věnovala Merendě rekordní honorář: 10 500 Kč. Pro každého muzikanta 1 500 Kč.

151) 14.10.2022 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda (**kompletní**): Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Kronikář se trochu zapomněl a rozeslal pozvánku na tuto akci až ve středu před vystoupením. Přesto se ozvalo několik natěšených fanoušků a přislíbili účast.

- B. Vohrada dorazil až kolem 18:45, protože ho „příjemně“ zdrželi vnuci (3 a 6 let), kteří zrovna přijeli s rodiči z Brna na víkendovou návštěvu. Neviděli se 3 měsíce, takže bylo velké vítání, Vohrada přesto ale musel ujet. A v té samé chvíli do Ráje dorazil taky Luboš. Takže na „pódium“ jsme se oba motali. Vohrada provokativně zahlásil: „Arnošte, nemůžeš přijít včas? Nevidíš, že se mi tu motáš?“ Potrefená husa se chytla a Pepík hned na Vohradu: „Strejko, to ty jdeš pozdě!“
- C. Zapisovatel už o tom psal několikrát, ale myslí si, že přišel naprosto včas. Tím se totiž vyhnul všem těm „veledůležitým zprávám“, které si hudebníci sdělují (a které samozřejmě vůbec nesouvisí s hudbou), když nemají co dělat půl hodiny před zahájením. Popravdě, kronikáře tyhle „prázdné“ informace naprosto nezajímají. Ale i přes pozdní příchod toho nebyl ušetřen. Takže při ladění pár minut před sedmou se musel dozvědět, že: kdosi kdesi cosi betonoval a že tam přijela míchačka s betonem a že beton vyšel přesně „na lopatu“. Inu, posuďte sami: úžasná zpráva, že?
- D. Přesně v 19:00 Merenda spustila na pokyn Pepy: „Dobrý večer, Merenda je tady.“ A spustili jsme úvodní song, po jehož skončení se oval hlasitý aplaus. Pak Vohrada udělal krátký proslov před sálem, kde nebyl obsazený pouze jediný stůl: „Vážení, zdraví Vás kapela Merenda zde v Novém Ráji, a to přesně po neuvěřitelných 32 měsících. Ano, naposled jsme zde hráli přesně 14.2.2020. A pak nás všechny vyhnal covid...“
- E. Po vypjatém minulém vystoupení (a organizační dohře na zkoušce před 2 dny) jsme dnes spustili nový systém hlášení songů neukázněnci Ivanovi. Hlásičem byl Jára, ale dnes to řešil přes Láďu (byl Járovi nejbližší) a ten info předával přes stůl Ivanovi. Jak prosté, že?
- F. Díky panu Michalovi a jeho partičce tanečníků se velmi brzy rozjela skvělá zábava. Pan Michal během večera provedl po parketu snad každou ženu v sále.
- G. Někdy po osmé večerní se konečně objevili avizovaní hosté: ženich Jirka, jeho dcera Míša a jeho bývalá milenka Peťa. Přijeli z Brna a předtím se ohlásili Láďovi. Popravdě, čekali jsme jiné složení delegace: Jirku a jeho německou novomanželku Metu. Takže jsme se dlouze přivítali, olíbalí s děvčaty a Luboš to slovně doprovodil: „Ty, vole, Míša!“ Vohrada jen ze slušnosti se Peti zeptal, kde je Meta. Velmi lakonicky odpověděla, že Meta tu není. Asi mu mělo docvaknout, že když je tu Peťa, nemůže tu být Meta. Otázkou je, zda Meta ještě „vůbec je“... Pak by se naplnila památná slova Ivana při svatebním loučení se v Německu: „...rozvody hrajeme za polovic.“
- H. Každopádně Vohrada veřejně představil hosty Merendy a každý z nich překvapivě vstal od stolu a všechny pozdravil. To bylo milé. A ještě milejší bylo, když ženich Jirka servíroval na stůl lehce zauzeného pstruha duhového: rybu velkou jako kráva, o které jsme si všichni mysleli, že je to losos kvůli jeho pronikavě červené barvě. Byl naprosto vynikající a požírač ryb Vohrada měl asi 10 kousků...
- I. Delegace z Brna kapelu nešetřila a zhruba každých 10 minut byly na stole panáky. Jak známo, Merenda má většinou hodně řidičů a málo píčů. Takže to opět bylo hlavně na Ivanovi...
- J. Parádní zábava postupně gradovala a Vohrada měl ještě jeden projev: „Přátelé, co by to bylo za tancovačku s Merendou, kdyby tu nebyl pan Michal a jeho taneční skupina. Proto nám dovoluňte zahrát na jeho počet směs valčíků.“ Tanečníci se na parket prostě nemohli vejít...
- K. Po stránce hudební jsme dnes představili velmi kvalitní produkci. Kapela šlapala velmi dobře a kapelník byl spokojený. Díky novému systému odpadli zbytečné dohadovačky o repecu, což kapelník nesnáší.
- L. Lehce po jedenácté jsme zakončili zábavu a velkého potlesku prakticky zaplněné hospody. Za Vohradou přišel kamarád Milan Kopřiva, který sem často v pátek chodí na pivo po fotbálku, podal mu ruku a řekl: „Už dlouho jsem vás tu neviděl. A chyběli jste mi – hrajete fakt skvěle“. To potěší...
- M. Inkasovali jsme domluvený honorář 2 400 Kč.

Intermezzo 32 – Svatomartinská husa lepší Merendy

Vohrada (7.11.2022)

Přátelé.

Kapela MERENDA je tu s vámi už 10 let.

Dovoluji si Vás pozvat na další vystoupení k našemu krásnému jubileu:

PÁ: 11. 11. 2022 | 19:00 - 23:00 hod | Tábor: restaurace Nový Ráj

SO: 12. 11. 2022 | 18:30 - ??? hod | Chýnov: restaurace Na Holešovně

MERENDA zde oslaví své 150. vystoupení.

Přijďte se pobavit a zazpívat si zlidovělé songy z celého světa.

Budu se těšit na Vaši návštěvu.

Petr Vobora – kapela Merenda

Tel: 704 615 450

E-mail: Petr.Vobora73@gmail.com

Web: www.merenda-tabor.webnode.cz

Tento email byl zaslán na přesně 66 adres fanoušků kapely, což Vohrada dělá před každým vystoupením. Za hodinu zavolał Mirek Volena, provozní z Nového Ráje. Prý má objednávky na 90 porcí Svatomartinské husy, takže celá hospoda je rezervovaná. A Merenda by prý byla v Novém Ráji jaksí „navíc“. Argumenty neměly smysl, nebylo kam uhnout, takže vystoupení Merendy v pátek dne 11.11.2022 nám pořadatel zrušil.

Přátelé, kamarádi.

S politováním sděluji, že jsem právě obdržel zprávu o zrušení pátečního vystoupení naší kapely MERENDA v Novém Ráji.

Akce: **PÁ: 11.11.2022 | 19:00 - 23:00 hod | Tábor: restaurace Nový Ráj se NEKONÁ**

Je mi to moc líto a budu se na vás těšit příště:

PÁ: 9. 12. 2022 | 19:00 - 23:00 hod | Tábor: restaurace Nový Ráj

Petr Vobora – kapela Merenda

Tel: 704 615 450

E-mail: Petr.Vobora73@gmail.com

Web: www.merenda-tabor.webnode.cz

Jana Rolínková:

Díky moc, těšili jsme se, Jana Rolínková

Pavel Kratochvíl:

Ahoj Petře. Škoda, rád bych přišel, tak jindy, dík za info 🙌 PK

Jitka Toužimská:

Ahoj. Také jsme se podivili že jste zrušení, ale připisovali jsme to nemoci některého z vás.

Michal i Pepa se dotazovali a prý na ně byli velmi protivní. Tak mají asi objednávky na drahé Svatomartinské husy a my bychom tam překáželi. Jo kšeft je kšeft.

S pozdravem Jitka Toužimská

Vohrada (8.11.2022):

Zdar mládežníci.

Věřím, že jste zaregistrovali můj včerejší email.

Asi hodinu potom, co jsem rozeslal kolem 80 pozvánek, mi zavolal Kýbl (Mirek Volena, provozní z Nového Ráje), že nám ruší vystoupení, protože si tam 90 šílenců objednalo Svatomartinskou husu. Sice nechápu tyhle divné (chce se mi napsat „zasrané“) zvyky: nesmyslné přezírání se jenom proto, že je svatého Martina, ale Kýbl mi nedal na výběr. Kdyby si ti požírači hus šli raději zaběhat, nebo se naučili na nějaký hudební nástroj, anebo si něco moudrého přečetli. Ale jak říká spisovatel a filosof Kosatík: „Po roce 1989 jsme měli dobře našlápnuto. Ale rozhodli jsme se, že budeme papkat, tak papkáme.“

A dále věřím, že vám všem (kromě Luboše) na vaše účty připlulo 1,5 kg kapříků.

Ještě sděluji, že díky aktivitě Járy (a jeho blízkých žen) se v sobotu na Holešovně přece jen uskuteční slavnostní akt, kde Merenda oslaví 150. vystoupení a 10 let své činnosti. Merenda dá do placu šampíko, Vohrada přednese projev (a k velké radosti Pepy bude určitě dlouhý 😊) a pak se ožereme. Škoda absence Ivana, což byl můj důvod, proč jsem to chtěl skrečoval. A Jára to vzkřísil a udělal dobře. Díky, Járo.

Zdraví Vohrada

Pepa:

Kloučci.

Je to tak, ale aspoň tak. Škoda Ivana. Jeden technický dotaz. Neměl bych se kvůli klidu v kapele opít ještě před projevem? Pepik

Láďa:

Ožer se už dnes a pěkně si v tom do soboty potápej

Luboš:

Ahoj,

chápu, že 90 porcí husy udělá slušnou tržbu, navíc hrajeme i v sobotu, tak nemusíme smutnit. Od kolika hrajeme na Holešovně, tradičně od 19h? Já abych vyzvednul včas Fandu.
LB

Fanda:

Ahoj hoši.

Děkuji Lubošovi za řešení odvozu.

Nějak nemůžu pochopit, **jak někdo může vyměnit hodnotný kulturní zážitek za husu** 😞.

Mají co chtěli.

Zdraví Franta

Vohrada:

Zdarec.

Správně Fando: husám a Husákům zmar!

Posílal jsem plakát, kde stojí: od 18:30. Takže na místě v 18:00.

Prosím Járu o případnou korekci.

152) 12.11.2022 – Chýnov-Na Holešovně

Událost: Oslava 150. vystoupení kapely

Místo: restaurace Na Holešovně v Chýnově

Čas: 19:00 – 24:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Luboš, Láďa

Merenda

zahraje zlidovělé písně z celého světa

150

Skupina Merenda hraje ve složení: Petr Vobora-kapelník (kontrabas, zpěv), Josef Novotný (kytara, mandolína, fukací harmonika, zpěv), Jaroslav Mládek (housle, zpěv), František Zeman (kytara, kytarové banjo, klarinet, zpěv), Luboš Bartáček (kytara, zpěv), Ivan Dalíhod (5 strunné banjo) a Vladimír Lukáš (4 strunné banjo, kytara, zpěv).

Kapela zahraje od folkových a country songů, přes lidové a národní písně až k nejznámějším swingovým, jazzovým a dixielandovým melodiím.

vystoupí v sobotu 12.11.2022 od 18:30
v chýnovské restauraci

Na Holešovně

Kapela zde oslaví své **150.** vystoupení a
současně **10** let působení na hudební scéně

Minutes:

- A. Dne 3.11.2022 Vohradovi zavolal Ivan a omlouval se z vystoupení v Holešovně. Prý někde hrají Starouši a naši banjisti se domluvili rozdělení sil: Láďa s námi Ivan se Starouš Bandem. Tyhle zprávy od Ivana jsou vždy v oznamovacím způsobu, takže přemlouvání nemá smysl. Je jasné, že Ivan o vystoupení Merendy v Holešovně věděl mnohem dříve, než to přislíbil Staroušům, ale Ivan už je takový.
- B. Tím pádem Vohrada ztratil chuť uspořádat v Holešovně parádní oslavu 150. vystoupení Merendy spojenou s výročí 10 let na hudební scéně. Ale naštěstí to zachránil Jára. Týden před akcí zavolal Vohradovi a sdělil, že se domluvil s ostatními Mládky, že oslava „jako bude“. Vohrada si uvědomil, že byla chyba to vzdávat, ocenil Járovu aktivitu a s Járou se domluvili na podrobnostech.
- C. Zapisovatel se svezl s Láďou a jeho Peťou, a protože Láďa chce být všude první, Vohrada s láskou akceptoval příjezd do Holešovny už v 17:45 (na plakátu stálo, že byly hodiny v 18:30). A protože Láďa s Peťou ještě někam odjeli, představ si, milý čtenáři, že Vohrada se ocitl v úplně prázdné Holešovně sám jen se servírkou. A byl nadlouho úplně první na place 😊.
- D. Kronikář nepotřebuje před akcí komunikovat, a tak pozoroval příchozí. Bylo moc milé, že skoro každý se zastavil, pozdravili jsme se a případně potřásli pravicemi. Jako poslední a přesně včas dorazili Luboš s Fandou, to bylo 18:20. Nakonec jsme se rozhodli, že výkop bude v 19:00, protože hospoda se plnila velmi zvolna.
- E. Po prvním songu Vohrada pozdravil přítomné a sdělil, že dnešní večer bude výjimečný, protože Merenda má co slavit, jak jistě všichni vědí. V 19:30 už nebylo volné ani místečko.
- F. Díky (nikoli kvůli) absenci Ivana se Láďa dost často hlásil o sóla a bylo to dobré. Láďu jsme chválili, ale on to (jako vždy) shazoval se slovy „Vždyť je to pořád stejné, žádné překvapení.“ Nicméně, že to zkouší, je příslib vývoje, takže jeho sóla brzy nemusí být „pořád na jedno brdo“ (viz jeho příznačné sólo v songu „Když je v Praze hic“, na kterém poctivě pracoval).
- G. Čekalo se na Míru Mládka. Lehce po osmé dorazil, pročez Vohrada donesl servírkám (dnes chyběl Medun – byl ve Španělsku na rybách) tisícovku a požádal je, aby každého přítomného podarovali sklínkou šampíka. Míra pronesl Merendě přípitek a vysekl poklonu. Řekl, že Merenda hraje skvěle, ale na Holešovně jí to jde ještě líp. A popřál k jubileím kapely všechno dobré, hlavně hodně dalších vystoupení zde v Holešovně.
- H. V tu ránu z kuchyně vystartovala Svatava Mládková s nádherným modrým dortem. Vohrada dort přijal, poděkoval a věnoval Svatě pusu. Nachystal si „notičky“, tedy potištěný papír velikosti A4. Když to viděl Pepa, udělalo se mu mdlo: „Ty vole, takhle dlouhý, jo?“

Proslov (12.11.2022):

Vážení přátelé.

Jistě všichni víte, že dnes je pro Merendu velmi slavnostní večer, protože slaví své 150. vystoupení. A současně 10 let činnosti Pro oslavu jsme si ne náhodou vybrali tuto lokalitu.

Víme totiž, že právě zde máme vás – ty nejvěrnější fanoušky, a proto tento večer věnujeme hlavně vám.

Jistě Vesmír zařídil i další malé jubileum, které se váže k tomuto dnu. A sice: téměř přesně před 9 lety (9.11.2013) jsme tu hráli poprvé. Celkem jsme v Holešovně k dnešnímu dni odehráli krásných 17 veřejných vystoupení. A nejen to. Slavili jsme tu i naše jubilea:

1. 55. vystoupení kapely (12.11.2016)
2. 100. vystoupení (24.11.2018)
3. A teď to dnešní: 150. vystoupení

Přátelé, 150. vystoupení kapely a 10 let na hudební scéně, to je důvod k radosti. A taky k zamyšlení. A jedno jsem si pro vás připravil. Upozorňuji předem, že to nebude vtipné, jak se obvykle při takových příležitostech očekává:

Jakub Hrůša

(hlavní hostující dirigent ČF, v září 2025 nastupuje jako hudební ředitel do londýnské Královské opery:

Krása hudby je právě podmíněná tím, že je prchavá a ohraničená tichem. To je taky důvod, proč ta ukončenost hudby při vystoupení je tak strašně důležitá. Kdyby sebekrásnější hudba zněla od rána do večera, ztratí veškerý půvab... Konečnost je zřejmě klíčem ke kráse. Teprve ohraničenost věcí jim dává smysl. Tak i hudba potřebuje svůj „rám“. Čím dál více si uvědomuji, co všechno hudbě dlužíme. Hudba je jeden z nejsilnějších fenoménů, co vůbec lidstvo má. Člověk si na ni nemůže tak vyskakovat, jako na psané nebo mluvené slovo, tak pohodlně se jí zmocňovat. Má sílu emoční i intelektuální, umožňuje komunikaci mezi národy, ale je nepolapitelná. A jestli tady byla opravdu dřív než řeč, tak je vlastně svým způsobem klíč k naší existenci. Jediné, co hudbě může trochu konkurovat, je ticho.

Citát L. N. Tolstého:

Kdyby na to přišlo, celá civilizace může jít k čertu. Ale hudby, té by mi bylo líto.

Dovolte, abych zakončil místním citátem. Naše neúnavná příznivkyně Dáša Mládková mi několikrát po vystoupení děkovala slovy: „**Na těchto akcích mi vždycky přidáte do života několik měsíců, možná i let...**“. Tohle mi poprvé řekla zde v Holešovně 18.11.2017. Takže před 5 lety. Pročež se nedivte, že od této doby je Dáša o 5 let mladší...

Přátelé, kdyby to tak bylo, pak Merenda bude hrdá na to, že pro vás může být tím životním elixírem. A proto si nejdříve přituknu s muzikanty a připíjím na další desítku let kapely a třeba i na dalších 150 vystoupení. A dále připíjím na tak skvělé publikum, jako jste vy. Na zdraví...

- I. Bylo skvělé, že přestože asi 50tíhlavá společnost už byla dost rozjuchaná, během projevu byste slyšeli upadnout na zem špendlík. A to přesně Vohrada chtěl – chvilku ticha a zamyšlení. Následoval potlesk a velmi dojemná chvíle: skoro každý přítomný přišel ke kapelnímu stolu se svojí sklínkou a s muzikanty si přitukl. A třeba řekl i nějaká ta slůvka uznání. Fanda řekl Vohradovi, že to byl moc dobrý projev 😊. Pak paní Brokešová zorganizovala sborový zpěv: „Živijó, živijó, živijó, živijó...“
- J. Ten dlouhý stůl vedle výčepu byl obsazen do poslední židle a měly ho rezervované místní Sokolky. Proto jim Pepa vysekl pochvalu: „Existuje organizace, kterou se nepodařilo zrušit

ani fašistům, ani komunistům. Dovolte mi abych zde veřejně přivítal členky chýnovského Sokola a poděkoval jim za jejich činnost i dnešní účast.“ Všeobecný a dlouhý potlesk.

- K. Kolem desáté jsme dostali k večeři 2 chody: 1) vepřový řízek přes celý talíř, 2) klobouk plný peněz – milé překvapení od příznivců z celé hospody. Napočítali jsme přesně 4 155 Kč. Předseda kontrolní a revizní komise Pepa měl jinou práci, pročež při počtech Vohradu kontroloval Luboš (byl jediný střízlivý).
- L. A pak jsme se veselili až do půlnoci. I na panáčky došlo. Zapisovatel se domnívá, že jich bylo více, a tudíž zde končí seriózní popis událostí. Ty další příhody už jsou za lehkým mlžným oparem.

153) 9.12.2022 – Tábor-Nový Ráj

Událost: Pravidelné hraní v Ráji

Místo: Restaurace Nový Ráj

Čas: 19:00 – 23:00

Merenda: Vohrada, Pepa, Jára, Fanda, Ivan, Láďa

Minutes:

- A. Dnes chyběl Luboš a omluvil se předem z důvodů vánočního večírku jeho firmy. A byla to pravda, protože jeho firma je i firma manželky zapisovatele Vohrady. A tak se stalo, že Vohrada odvezl svoji manželku na onen vánoční večírek do Plané nad Lužnicí a tam jí vysadil přesně v 17:40. Pročež cestou zpět už zajel rovnou do Nového Ráje. Věřte, nevěřte, Vohrada byl v Ráji už v 17:55 a zrovna začalo prodloužení zápasu Brazílie vs. Chorvatsko o prvního postupujícího do semifinále MS ve fotbalu 2022. Takže Vohrada si objednal pivo a posadil se k obří televizi v téměř prázdné hospodě. Koneckonců, na minulé zkoušce Jára sdělil na adresu Vohrady a Pepy, že vůbec nerozumějí fotbalu. Takže Vohrada s tím chtěl něco udělat 😊.
- B. Postupně přicházeli další muzikanti a sunuli se před televizi. A tak se stalo, že bylo přesně 18:29, když jako **poslední** dorazil Láďa s Petou. Ano, přesně ten Láďa, který je tak rád všude první.
- C. Když Chorvaté kopli vítěznou penaltu, zbývala do sedmé čtvrt hodinka. Rychle jsme si postavili orchestr a naladili. Vohrada šel požádat o vypnutí TV, ale narazil. Přítomný provozní Mirek Volena suše oznámil, že televize „jako bude“ puštěná bez zvuku. Vohrada protestoval a neustoupil. Dozvěděl se, že prý ostatním kapelám to nevadí. Vohrada prohlásil, že Merendě to vadí a vždycky vadit bude. Nakonec po několikaminutovém vyjednávání dosáhl kompromisu, že se přístroj vypne a pustí až v osm, kdy začíná další fotbal (Holandsko vs. Argentina).
- D. Vohrada naběhl na pódium a oznámil Merendě, že první set bude trvat celou hodinu a pak máme 45 minut pauzy. Zahájili jsme do poloprázdné hospody. Ale Vesmír to zařídil jinak – během půl hodiny nebylo volného místa. Nutno podotknout, že 80% návštěvníků

byli fanoušci Merendy, kteří dostali emailovou pozvánku. Důležitým bodem tohoto vyprávění je i fakt, že stůl pro 4 osoby u dveří na WC obsadil Mirek Volena se svými třemi fotbalovými kumpány, aby měli dobrý výhled na nadcházející mač.

- E. A pak se to stalo! Merenda skutečně hrála skoro 45 minut a když dohrávala poslední song (Ven se dívej), provozní Volena s vítězným úsměvem zapnul televizi. Vohrada do narvané hospody zahlásil. „Přátelé, nyní následuje 45 minut pauza, protože Merenda do televize nehraje!“ Sálem to mírně zahučelo a muzikanti se rozprchli mezi své známé. Mohla uplynout tak čtvrt hodinka, když Vohradovi, který si zrovna povídal s manželi Kratochvílovými, zaťukal na záda Fanda a řekl: „Hele, otoč se a koukej!“ Vohrada se otočil a nemohl uvěřit svým očím... Televize byla vypnutá. Provozní kapituloval, když zjistil, že lidi v narvané hospodě pranic nezajímá duel o postup do semifinále fotbalového MS a lidi se dosti nahlas baví mezi sebou, smějí se a radují, aniž by očkem zavadili o fotbalové obrazy na stěně. Vohrada zavelel ke zteči a Merenda se opět dala do díla.
- F. Díky tomu kapitálnímu vítězství „ducha nad hmotou“ (aktivní kultury nad pasivním požitkem) Merenda s velkou chutí dala do hraní. A lidi byli jak u vytření.
- G. Potěšili nás manželé Kratochvílovi (myslím, že už jsem vysvětloval jejich přezdívku: Melákovi), kteří měli z internetu vytištěné texty, případně si je aktuálně vyhledali na mobilu. To proto, by mohli zpívat s kapelou. Úžasné...
- H. Pan Michal přišel požádat o „děkovací set“ pro jeho početnou partičku tanečníků.
- I. Vohrada si několikrát všiml, jak se provozní Mirek (včetně jeho fotbalových kumpánů) náramně baví při produkci Merendy.
- J. Naši milí banjisté Ivan s Láďou byli dnes úplně vzorní a nebyl s nimi nejmenší „provozní“ problém – Ivan se dokonce sám pochválil, že nevyrábí potíže...
- K. Půl hodiny před koncem dorazili do Ráje dva cizinci (vypadali na Pákistáncce), kteří se při našich písních mínili zbláznit: vše si natáčeli na mobily a bušili do stolů. Po skončení lámanou češtinou děkovali za hudební prožitek. Vohrada jednoho z nich druhý den identifikoval na tábořských vánočních trzích na Žižkově náměstí.
- L. Vohrada se s narvanou hospodou rozloučil přáním k novému roku: „Hodně zdraví, lásky, humoru a poslouvejte dobrou muziku.“
- M. V samotném závěru se stalo něco neuvěřitelného: po našich dvou předavcích (mohlo být tak 23:15) sám Volena přišel požádat, abychom přidali půl hodinu, že prý to zaplatí. Byli jsme sice unavení, ale tohle jsme nemohli odmítnout. Přidali jsme 20 minut odrhovaček (Okoř, Aljaška apod.) a stále ještě dobrá polovina hospody byla nadšená.
- N. Při odchodu z Ráje Vohrada osobně popřál Mirkovi Volenovi k novému roku. Ten přání opětoval a sdělil památnou větu: **„Bylo to parádní, klobouk dolů.“**